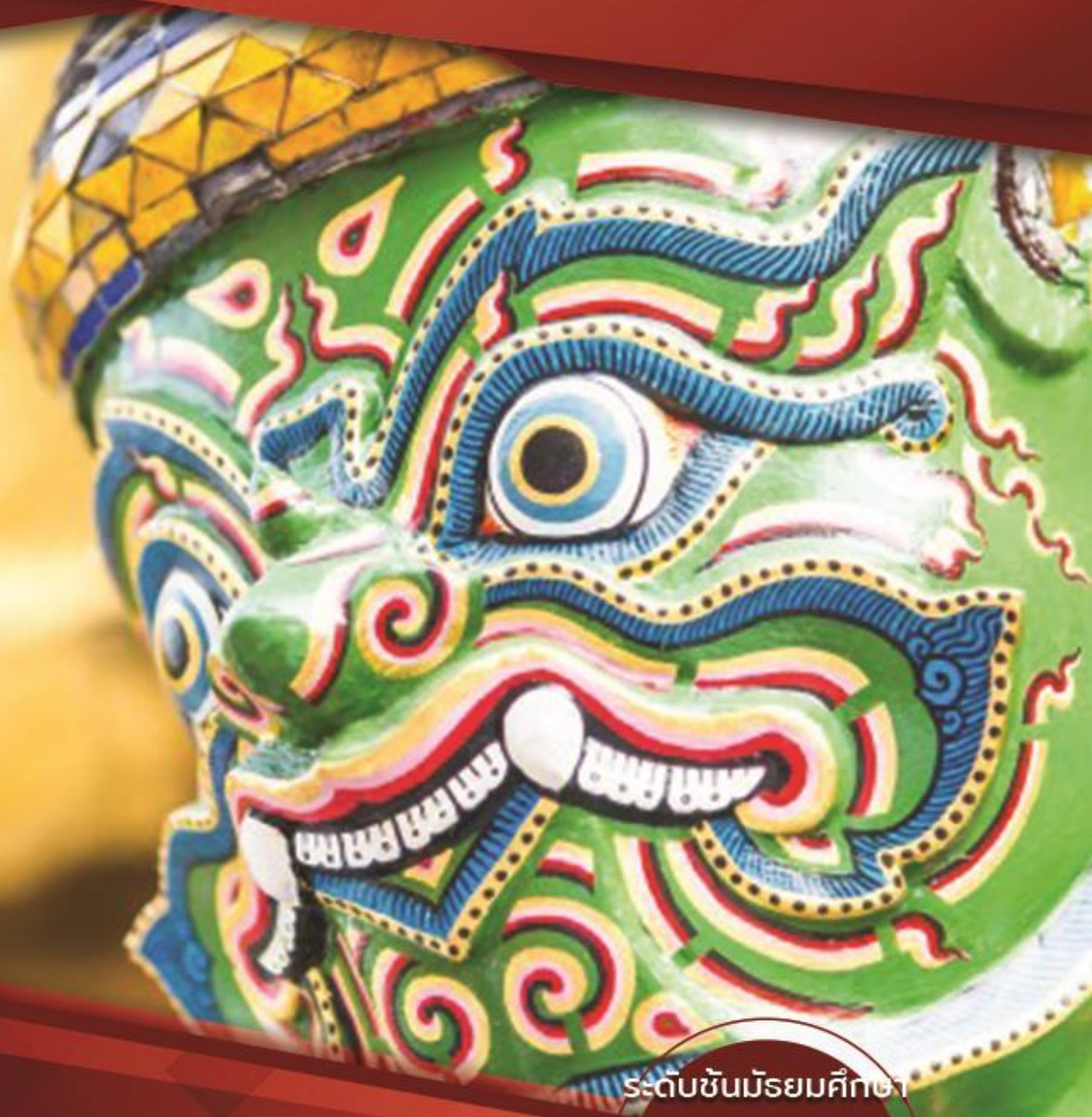

หลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนสิงห์บุรี

ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๐ (เริ่มใช้ปีการศึกษา ๒๕๖๔)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑

ระดับชั้นมัธยมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

ตอน

ปลาย

โรงเรียนสิงห์บุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

รายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายวิชาพื้นฐาน

ท๓๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๑๐๒	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๑๐๒	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๑๐๒	ภาษาไทย	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๔๐ ชั่วโมง/ภาค	๑.๐ หน่วยกิต

รายวิชาเพิ่มเติม

ท๓๑๒๐๑	ภาษาและวัฒนธรรม	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๒๐๒	วรรณกรรมปัจจุบัน	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๒๐๓	ประวัติวรรณคดีสมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๒๐๔	การอ่านและพิจารณาหนังสือ	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๒๐๖	เพลงพื้นบ้าน	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๑๒๐๗	ภาษาเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๑	เรียงร้อยถ้อยคำ	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๒	หลักภาษาไทย	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๓	ศิลปะการพูด	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๔	การอ่านเพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๕	คติชนวิทยา	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๒๒๐๖	การเขียนเพื่อกิจธุระ	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๑	การเขียนเชิงสร้างสรรค์	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๒	ภาษิตในวรรณกรรม	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๓	วรรณคดีมรดก	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๕	ภาษาไทยเพื่อกิจกรรมการแสดง	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๖	การอ่านคิดวิเคราะห์	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๗	วรรณกรรมเยาวชน	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๓๒๐๘	ภาษาไทยพาเพลิน	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต
ท๓๐๒๐๑	โครงการภาษาไทย	จำนวน	๔๐ ชั่วโมง	๑.๐ หน่วยกิต

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

๑. นายปราโมทย์ เจริญสูง	ผู้อำนวยการโรงเรียนสิงห์บุรี
๒. นายจำเรียง หล้าริ้ว	รองผู้อำนวยการโรงเรียนสิงห์บุรี
๓. นางอรวรรณ ฉ่ำชื่น	รองผู้อำนวยการโรงเรียนสิงห์บุรี
๔. นางเรณู รมโพธิ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนสิงห์บุรี

คณะทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

๑. นางสาวสุพิชฌาย์ แก้วขาว	ประธาน
๒. นางสาวพัชรี วังกานนท์	รองประธาน
๓. นางคนึงค์ นิธิยานันท์	กรรมการ
๔. นางอรสา วัฒนนะ	กรรมการ
๕. นางประภัสสร มีชัย	กรรมการ
๖. นางสาวจรัสพิมพ์ ศิริมาตร	กรรมการ
๗. นายธวัชชัย กุศลสุข	กรรมการ
๘. นางสาววิรัชดา หรั่งแร่	กรรมการ
๙. นายกุนที กลัดสุข	กรรมการ
๑๐. นางสาวอินทร์นัสดา สีเดือน	กรรมการ
๑๑. นายวัชรพล คนพินิจ	กรรมการ
๑๒. นางสาวปิยะพร โกมล	กรรมการ
๑๓. นางสาวณัฐนิชา แทบทาม	กรรมการ
๑๔. นางสาวปาริชาติ สาระเห็ด	กรรมการ
๑๕. นางสาวกัลยกร ภู่แพร	กรรมการ
๑๖. นางสาวณัฐรดา ยิ้มพงษ์	เลขานุการ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๓๑๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทความเรียง และบทร้อยกรอง การตีความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนเหตุการณ์ และตอบคำถามจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน วรรณคดีในบทเรียน คำสอน และบทอาเศียรวาท อธิบายหลักการสังเกตคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เขียนจดหมายกิจธุระ ผลิตงานเขียนเขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนอธิบาย บรรยาย และพรรณนาและเขียนบันทึกความรู้ สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา ลักษณะของภาษา แต่งบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาชยานที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความคิมนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และพูดแสดงความรู้ความคิมนำไปใช้วิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย มีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

เพื่อตระหนักและเห็นคุณค่าภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๙

ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๑, ๒, ๓, ๗, ๘

ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๑, ๒, ๓, ๖

ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๑, ๔, ๕

ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖

รวมทั้งหมด ๒๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หน่วยที่ ๑ คำประพันธ์ไทยให้เรื่องราว ๑.๑ อภิปุชนียกานท์	ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๙ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๓ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๔ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๖	บทนมัสการมาตาปี ตูคุณ กล่าวถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดาที่ลูกทุกคนควรบูชาและ ทดแทน บทนมัสการอาจริญคุณปลุกฝัง ให้ศิษย์ตระหนักถึงพระคุณของครู ผู้ให้ความรู้และอบรมสั่งสอนให้รู้ ผิดชอบชั่วดีด้วยเมตตากรุณาอัน เปี่ยมล้น สมควรที่ศิษย์พึงระลึกถึง พระคุณของครูด้วยความเคารพชื่นชม	๓	๕
	๑.๒ โคลงนิราศนรินทร์	ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๓ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๔	โคลงนิราศนรินทร์แต่งโดยนาย นรินทรธิเบศร์ (อิน) เมื่อครั้งตาม เสด็จสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหา เสนานุรักษ์ไปปราบพม่า ซึ่งยกทัพ มาตีเมืองกลางและชุมพร นิราศนรินทร์ มีเนื้อหาชม บ้านเมือง และยกพระเกียรติ พระมหากษัตริย์ ทำให้ทราบถึง ลักษณะภูมิประเทศ บ้านเรือน ขนบธรรมเนียมประเพณีในอดีต อย่างชัดเจน มีลีลาการประพันธ์ ยอดเยี่ยม หลายบทแต่งได้ถูกต้อง ตามข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพ จน ได้รับการคัดเลือกให้เป็นต้นแบบ ของการแต่งโคลงสี่สุภาพ การอ่าน คำประพันธ์อย่างเข้าใจ จะทำให้ ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีไทย	๖	๕

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หน่วยที่ ๑ คำประพันธ์ ไทยให้เรื่องราว (ต่อ) ๑.๓ หลักการแต่งคำ ประพันธ์ประเภทโคลง	ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๖ ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๔	การแต่งคำประพันธ์ประเภท โคลงสี่สุภาพ จะต้องพิจารณาการ ใช้สัมผัสนอก สัมผัสในคณะ และ จังหวะ หากเข้าใจหลักการแต่งบท ร้อยกรอง จะทำให้แต่งบทร้อย กรองได้ไพเราะ และได้ใจความ	๓	๑๐
๒	หน่วยที่ ๒ ประจักษ์ หลักภาษาไทย ๒.๑ ธรรมชาติของภาษา	ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๑	ธรรมชาติของภาษามี ๔ ประการ ภาษาใช้เสียงสื่อความหมาย ภาษา ประกอบจากหน่วยเสียงเป็นหน่วย ใหญ่ขึ้นภาษามีการเปลี่ยนแปลงและ ภาษาต่าง ๆ มีลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน การเข้าใจธรรมชาติของภาษาทำให้ นำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	๓	๕
	๒.๒ พลังของภาษา	ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๑	ภาษาสามารถสะท้อนความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคล เกิดเป็นพลังของภาษา ทำให้ผู้รับ สารนั้นเกิดความรู้สึกคล้ายตาม ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจึงควรไตร่ตรอง เพื่อให้เกิดพลังของภาษาในทาง สร้างสรรค์	๑	๕
	๒.๓ ลักษณะของภาษา	ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๑	ภาษาสามารถเป็นเครื่องมือที่ แสดงลักษณะเฉพาะของบุคคล ช่วยสื่อความคิด เป็นเครื่องมือ ถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้มนุษย์ และสังคมมีการพัฒนา ภาษาจึงเป็นสมบัติของทุกคนที่ ต้องช่วยกันจรรักษาไว้	๔	๑๐
สอบกลางภาค				๑	๒๐

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	หน่วยที่ ๓ วรรณคดี ไทยใช้สื่อสาร ๓.๑ ทุ๊กข์ของชนในบทกวี	ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๓ ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๔ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๓	วรรณคดี เรื่อง ทุ๊กข์ของชานวนา ในบทกวี เป็นบทพระราชนิพนธ์ ใน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ซึ่ง อยู่ในหนังสืออมณีพลอยร้อยแสง มีแนวคิด แสดงให้เห็น ความทุกข์ยากในการดำเนินชีวิต ของชานวนาในบทกวีของทั้งไทย และจีน ซึ่งแม้เวลาจะผ่านมานาน เท่าใดแต่ทว่าภาพความยากลำบาก ของชานวานานั้นก็ยังคงอยู่และสร้าง ความสะเทือนใจไปทุกยุคสมัย	๒	๕
	๓.๒ หัวใจชายหนุ่ม	ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๓ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๔ ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๕	วรรณคดี เรื่อง หัวใจชายหนุ่ม เป็นตัวอย่างของการมีค่านิยมและ การดำรงชีวิตที่ไม่ถูกต้องตามแบบ แผนของสังคมไทย สะท้อนชีวิต และความนึกคิดของคนหนึ่ง ที่เป็นไปตามธรรมชาติ ลักษณะนิสัยและพฤติกรรม ของตัวละครเป็นบทเรียนที่ควร นำมาเป็นอุทาหรณ์ในยุคปัจจุบันได้ เป็นอย่างดี	๖	๕
๔	หน่วยที่ ๔ ร้อยเรียง เขียนถ้อยความ ๔.๑ การเขียนจดหมายกิจธุระ	ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๘	การเขียนจดหมายกิจธุระเป็น การเขียนติดต่อกับบุคคล หรือ องค์กรต่าง ๆ จึงต้องเขียนสื่อสาร ให้ชัดเจน ข้อมูลครบถ้วน รูปแบบ ถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ ตัวสะกด ถูกต้อง และสะอาดเรียบร้อย เพื่อให้ การสื่อสารตรงตาม วัตถุประสงค์ และเข้าใจกันถูกต้อง ระหว่างผู้ส่งและผู้รับ	๒	-

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	หน่วยที่ ๔ ร้อยเรียง เขียนถ้อยความ (ต่อ) ๔.๒ คำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย	ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๕	คำภาษาบาลี-สันสกฤต และคำ ภาษาเขมร ทำให้ ภาษาไทย มีใช้เพิ่มมากขึ้นและสะท้อนถึงการ รับวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ จากภาษา นั้น หากนักเรียนเข้าใจลักษณะขอ คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ทำให้สามารถอ่าน เขียน และใช้คำ ได้ถูกต้อง	๒	๕
	๔.๓ การอ่านจับใจความ	ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๖ ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/๙	การอ่านจับใจความ คือ การ อ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือ ของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วน ใจความสำคัญ ซึ่งใจความสำคัญ ของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุม ข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือ เรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ เป็น เพียงส่วนขยายใจความสำคัญ เท่านั้น หากเข้าใจหลักการอ่านจับ ใจความสำคัญ ก็จะทำให้สามารถ อ่านและรับสารต่าง ๆ ได้อย่างตรง ประเด็นและได้ประโยชน์	๑	-
	๔.๔ การเขียนย่อความ	ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๓ ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๘	การเขียนย่อความเป็นการ เขียนสาระสำคัญของเรื่อง โดย นำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของ ตนเอง โดยที่ ความหมายไม่ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การย่อ ความจึงมีความจำเป็นต่อการศึกษา ความรู้ ช่วยให้จดบันทึก สาระสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง รวดเร็ว สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	๒	-

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	หน่วยที่ ๔ ร้อยเรียง เขียนถ้อยความ (ต่อ) ๔.๕ การเขียนอธิบาย บรรยาย และพรรณนา	ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๑ ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๘ ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๑	การเขียนอธิบายเป็นการเขียน ที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับสารเข้าใจ เรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง การ เขียนบรรยายเป็นการกล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน ส่วน การเขียนพรรณนาเป็นการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ และเกิด อารมณ์สะท้อนใจ การศึกษาและ ฝึกฝนจนมีทักษะการเขียนทำให้การ สื่อสารมีประสิทธิภาพ	๑	-
	๔.๖ การเขียนเรียงความ	ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๘	การเขียนเรียงความเป็น การเขียนที่มุ่งถ่ายทอดความคิดและ ประสบการณ์ ประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป การเขียน องค์ประกอบแต่ละส่วนของ เรียงความได้ดีจะทำให้การเขียน เรียงความมีคุณภาพและเกิด ประโยชน์ต่อผู้อ่าน	๑	๒
	๔.๗ การเขียนบันทึกความรู้	ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/๗ ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๒ ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๓	การเขียนบันทึกความรู้เป็นการ เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน การฟังและดู ต้องมีทักษะในการ จับใจความ การเขียนบันทึกความรู้ได้ดี ทำ ให้มีประโยชน์ต่อการเรียนและการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๑	๓
สอบปลายภาค				๑	๒๐
รวมทั้งรวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๓๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาการวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอแนวคิดใหม่ ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก บันทึกย่อความ และรายงาน สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ เขียนย่อความ บันทึกการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือ ประเมินเรื่องที่ฟังและดู พูดในโอกาสต่าง ๆ อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา แต่งบทหรือยกทรงประเภทโคลง อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น ท่องบทอาขยานและบทหรือยกทรงที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการเรียนทางภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และกระบวนการสร้างความตระหนักในการเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย มีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

เพื่อตระหนักและเห็นคุณค่าภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๕, ๗, ๘, ๙

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔, ๕, ๖, ๘

ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑, ๔, ๕, ๖

ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒, ๖, ๗

ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖

รวมทั้งหมด ๒๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หน่วยที่ ๑ วรรณคดี ไทยใครว่าเขย ๑.๑ หลักการวิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรม	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑	การวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม ต้องวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง ตีความสาระสำคัญ ข้อคิดพิจารณาความ ดีเด่นของเนื้อหาและกลวิธีในการนำเสนอ เพื่อประเมินค่าวรรณคดี และวรรณกรรม นั้น ๆ อย่างมีเหตุผล	๑	-
	๑.๒ บทละครเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกะหมิงกุหนิง	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๖	บทละครเรื่องอิเหนา คือ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระ พุทธเลิศหล้านภาลัย ได้รับยกย่องจาก วรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของบทละคร รำ ที่มีเค้าเรื่องเดิมมาจากนิทานปันทิ ของชาว ซึ่งไทยรับมาตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่ได้ทรงสอดแทรกวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และชีวิตความ เป็นอยู่ของคนไทย จนราวกับเป็น วรรณคดีไทยอย่างแท้จริง วรรณคดีเรื่อง นี้จึงมีคุณค่าและให้ความรู้แก่ผู้อ่านได้ เป็นอย่างดี	๗	๑๐
	๑.๓ มงคลสูตรคำฉันท์	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๖	มงคลสูตรคำฉันท์กล่าวถึงสิ่งที่จะ นำความเจริญ ซึ่งเป็นมงคลอันสูงสุด ทั้งหมด ๓๘ ประการ ประกอบด้วย หลักปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง คนรอบ ข้าง สังคม และพัฒนาจิต เพื่อความ หลุดพ้นเข้าสู่นิพพาน การนำหลัก มงคลสูตรไปปฏิบัติทำให้พบกับ ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต	๒	๕

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หน่วยที่ ๑ วรรณคดี ไทยใครว่าเขย (ต่อ) ๑.๔ การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรอง	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๙	การอ่านออกเสียงมีทั้งการอ่าน บทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ซึ่ง การอ่านออกเสียงทั้งสองแบบจะมี วิธีการอ่านออกเสียงที่แตกต่างกันไป การอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องมี ความสำคัญมากในการสื่อสาร เพราะ จะช่วยสื่อความหมายที่แท้จริงของผู้ ส่งสารให้ถูกต้อง และบรรลุ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร	๒	๕
๒	หน่วยที่ ๒ หลากคำ ทำประโยค ๒.๑ การเขียนสะกดคำ	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	การใช้วรรณยุกต์ตามหลักเกณฑ์ การเขียนคำไทยกับคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ การรู้ความหมาย ของคำพ้องเสียงและคำที่ใช้ ร ล ทำ ให้สามารถเขียนสะกดคำและนำไปใช้ ในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	๓	๕
	๒.๒ การใช้คำซ้ำ คำซ้อน และคำประสม	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๖	คำซ้ำเป็นคำที่ออกเสียงซ้ำคำเดิม ต่อเนื่องกัน คำซ้อนเป็นคำที่มี ความหมายสัมพันธ์กันมาประกอบกัน ส่วนคำประสมเป็นคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป มารวมกันแล้วมีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าความหมายของคำเดิม การเข้าใจเรื่องคำซ้ำ คำซ้อน และคำ ประสม ทำให้นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง	๓	๕

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒	หน่วยที่ ๒ หลากคำ ทำประโยค (ต่อ) ๒.๓ การเรียบเรียงคำ เป็นประโยค	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	ประโยคในภาษาไทย แบ่ง ออกเป็น ๓ ชนิด คือ ประโยคความ เดียวหรือเอกรรณประโยค ประโยค ความรวมหรืออเนกรรณประโยค และ ประโยคความซ้อนหรือสังกรประโยค ซึ่งแต่ละชนิดจะมีลักษณะที่แตกต่าง กันไป แต่มีโครงสร้างหลักที่ เหมือนกัน คือ จะต้องมีการประธานและ กริยา หากเข้าใจประโยคแต่ละชนิด ก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	๓	๑๐
	๒.๔ การวิเคราะห์และ ประเมินการใช้ภาษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๗	การใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีการใช้ภาษา ลักษณะเฉพาะ แตกต่างจาก ภาษาไทยมาตรฐาน การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันจึงควรตระหนักถึง ความถูกต้องเหมาะสม	๑	-
สอบกลางภาค				๑	๒๐
๓	หน่วยที่ ๓ วรรณคดี ไทยให้ข้อคิด ๓.๑ นิทานเวตาล	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔	นิทานเวตาลเป็นบทพระนิพนธ์ ในพระราชพงศาวดารของ กรมหมื่น- พิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.) ทรงแปลจาก นิทานสันสกฤต ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทั้งหมด ๒๕ เรื่อง โดยทรงแปล ๑๐ เรื่อง มีลักษณะนิทานซ้อนนิทาน นิทานจากรูปแบบการแต่งทำให้ ผู้อ่านเพลิดเพลิน และชวนให้ขบคิด จึงอ่านได้โดยไม่เบื่อ นิทานเวตาลมี คุณค่าเด่นชัดในด้านเนื้อหาที่แฝง ข้อคิดและมีสติในการแก้ปัญหา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้	๔	๕

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	หน่วยที่ ๓ วรรณคดี ไทยให้ข้อคิด (ต่อ) ๓.๒ มหาเวสสันดรชาดก	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๗ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕	มหาเวสสันดรชาดกเป็นพระชาติที่ยิ่งใหญ่พระชาติสุดท้าย ก่อนจะประสูติเป็น เจ้าชายสิทธัตถะ ซึ่งต่อมาได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า มหาเวสสันดรชาดกเป็นชาดกที่คนไทยรู้จักเป็นอย่างดี ทั้งจากการเล่าสู่กันฟัง การเทศน์ และการสวดในพิธีต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ การศึกษามหาเวสสันดรชาดกในภาคต่าง ๆ จึงทำให้ทราบถึงภูมิปัญญาทางภาษาและ วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น และเกิดความตระหนักในคุณค่าของวรรณคดี	๓	๕
๔	หน่วยที่ ๔ พุทธ อ่าน เขียน เรียนหลักไทย ๔.๑ คำและสำนวน	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	คำในภาษาไทย มีทั้งคำที่มีความหมายเหมือนกัน ความหมายใกล้เคียงกัน และความหมายกว้างที่มีความหมายครอบคลุมสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กับความหมายแคบที่มีความหมายเฉพาะ ส่วนสำนวน เป็นถ้อยคำสั้น ๆ ที่มีความหมายลึกซึ้ง ใช้ในการเปรียบเทียบ หากเข้าใจความหมายของคำและสำนวน ก็จะสามารถนำมาใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	๒	๒

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	หน่วยที่ ๔ พูด อ่าน เขียน เรียนหลักไทย (ต่อ) ๔.๒ การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๙	การอ่านเพื่อการแปลความ ตีความ และขยายความ เป็นกระบวนการอ่านที่สัมพันธ์ ต่อเนื่อกัน โดยเชื่อมโยงความรู้เข้า กับประสบการณ์ของตน รวมทั้ง ขยายความจากการอ่านให้กว้าง ออกไป ผู้อ่านจึงต้องอ่านอย่าง พิจารณาไตร่ตรอง เพื่อให้เข้าใจ เจตนาของผู้เขียนและได้รับความรู้ จากเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง นำ ความรู้ความคิดไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตได้	๒	๓
	๔.๓ การเขียนรายงาน วิชาการ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘	การเขียนรายงานวิชาการเป็น การเขียนเรื่องราวจากการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีระบบและอ้างอิง หลักฐานอย่างมีแบบแผนแน่นอน การเขียนรายงานอย่างมีขั้นตอน และรูปแบบถูกต้อง ทำให้รายงาน นั้นมีความน่าเชื่อถือ และสามารถ นำไปใช้อ้างอิงได้เพื่อประเมินค่า วรรณคดีและวรรณกรรมนั้น ๆ อย่างมีเหตุผล	๒	๕
	๔๔ การพูดในโอกาสต่าง ๆ	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖	การพูดคือทักษะการสื่อสาร อย่างหนึ่ง ที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ หรือความ ต้องการด้วยเสียง ภาษาและกิริยา เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้เข้าใจตรงตาม จุดประสงค์ของผู้พูด หากผู้พูดมี ทักษะการพูดที่ดี จะทำให้การ สื่อสารสัมฤทธิ์ผลเกิดประโยชน์ทั้ง ผู้พูดและผู้ฟัง	๑	-

หน่วยที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	หน่วยที่ ๔ พุด อ่าน เขียน เรียนหลักไทย (ต่อ) ๔.๕ การพุดสรุปแนวคิด จากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑	แนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดู สามารถนำมาเป็นแนวทาง ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต การ นำแนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดูมา พุดให้ผู้อื่นฟังได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน	๑	-
	๔.๖ การเลือกเรื่องเพื่อ ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖	การเลือกเรื่องเพื่อฟังและดู อย่างมีวิจารณญาณ ช่วยพัฒนา ความคิด สติปัญญาให้เป็นผู้รอบรู้ และรู้จักนำประสบการณ์ และ แนวคิดมาใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล	๑	-
สอบปลายภาค				๑	๒๐
รวมทั้งหมด				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๓๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทบทความและบทร้อยกรองประเภทร่ายยาวและฉันท์ อ่านตีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์วิจารณ์ คัดคะเนเหตุการณ์ และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผลงานเขียนของตนเองและประเมินงานเขียนของผู้อื่น สรุปแนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์แนวความคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือ ประเมินเรื่องที่ฟังและดูและนำไปประยุกต์ใช้ มีวิจารณญาณในการเลือกฟังและดู ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค แต่งบทร้อยกรอง วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคม ท่องบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการเรียนทางภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และกระบวนการสร้างความตระหนักในการเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย มีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ เลือกรับรู้ อ่าน สื่อ นวัตกรรมใช้ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ สร้างองค์ความรู้ ตระหนักและเห็นคุณค่า ภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๒, ๓, ๔, ๘

ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๒, ๓, ๕, ๖

ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/ ๕, ๗

ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๓, ๔

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	๑.๓ การอ่านเรื่องสั้น “มิดประจําตัว”	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๗	เรื่องสั้น เป็นงานเขียนประเภท บันเทิงคดีที่ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และอาจสอดแทรกข้อคิด คติสอนใจ ลักษณะสำคัญของเรื่องสั้น คือ มีความยาวไม่มากนัก ตัวละคร น้อย มุ่งแสดงข้อคิดเพียงแง่ใดแง่หนึ่ง มีปมปัญหาและเหตุการณ์เกิดขึ้น ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ	๒	๕
๒	พรรณนาร้อยอักษร ๒.๑ การเขียนเรียงความ โลกาธารณะ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔	การเขียนเรียงความ เป็นงาน เขียนปะเภทร้อยแก้วที่ผู้เขียนได้ ถ่ายทอดความรู้ความคิดประสบการณ์ ของตนเองให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราว เหล่านั้น โดยใช้กระบวนการคิดที่เป็น ระบบ แล้วถ่ายทอดผ่านภาษาที่ร้อย เรียงอย่างประณีตการฝึกเขียน เรียงความจึงเป็นการฝึกทักษะทั้งใน ด้านการคิดและการใช้ภาษาอันเป็น พื้นฐานของการเขียนในขั้นสูงต่อไป	๔	๑๐
	๒.๒ การเขียนรายงาน การประชุม	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒	รายงานการประชุม เป็น การบันทึกความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุม ไว้เป็นหลักฐาน ดังนั้น เมื่อมีการ ประชุมจึงเป็นหน้าที่ของฝ่าย เลขานุการที่จะต้องรับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม	๒	๕
	๒.๓ การเขียนย่อความ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓	การย่อเรื่องจากการอ่าน เป็นการ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วย่อ เรื่องนั้นๆ ให้มีใจความกระชับ และได้ ใจความที่สมบูรณ์ การเขียนจดหมายเป็น การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มี รูปแบบและการใช้ภาษาเป็นตัวกำหนด ประเภทของจดหมายที่ใช้ติดต่อกัน	๔	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	๒๔ มารยาทในการเขียน	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘	การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร เพราะการเขียนสามารถบันทึกในสิ่งที่ได้อ่าน ได้ฟัง ทบทวนความรู้และถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อื่นได้ การเขียนที่สัมฤทธิ์ผลคือการเขียนที่ผู้อ่านเข้าใจตามที่ผู้เขียนต้องการ นอกจากนี้ ผู้เขียนควรตระหนักถึงมารยาทในการเขียน	๑	-
๓	วาทสุนทรพจน์ ๓.๑ การพูดโต้วาที	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕	การพูดโต้วาที เป็นการใช้ศิลปะการพูดระหว่างบุคคล ๒ ฝ่าย คือฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน ต่างฝ่ายต่างหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิด หรือข้อเสนอของฝ่ายตนและคัดค้านความคิดหรือข้อเสนอของฝ่ายตรงข้าม ฝ่ายใดมีเหตุผลดีกว่าจะเป็นฝ่ายชนะ โดยมี การตัด สิ้น แพ้ ชนะ ตามหลักเกณฑ์	๔	๑๐
	๓.๒ สรุปรูปแนวคิด แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และประเมิน เรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓	การวิเคราะห์ วิจัย ต้องแยกแยะเนื้อหาให้เข้าใจในส่วนต่าง ๆ แล้วจึงอธิบายเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปความคิดเห็นที่คล้อยตาม การพูดวิเคราะห์ และวิจัยเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้พูดและผู้ฟังให้สามารถนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	๑	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	พินิจภาษาพิจารณา ๔.๑ การแต่งร่ายยาว/ ร่ายสุภาพ	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔	การอ่านร่าย ร่ายเป็นคำประพันธ์ที่ กวีนิยมใช้ในการบรรยายช่วงที่เป็น เนื้อหามากกว่าความคิด การอ่านร่ายมี หลายวิธีขั้นตอนเริ่มตั้งแต่สำรวจก่อน อ่าน กลวิธีการอ่าน การใช้น้ำเสียงใน การอ่าน การแบ่งวรรคตอน การหายใจ ให้เข้ากับจังหวะ และการอ่านตอนท้าย ให้ทอดไพเราะจับใจ	๓	๕
	๔.๒ อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาถิ่น	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕	ภาษาต่างประเทศที่เข้ามาปะปนใน ภาษาไทยด้วยสาเหตุต่าง ๆ มีอิทธิพล ต่อภาษาไทย คือ ทำให้ลักษณะของ ภาษาไทยเปลี่ยนไปจากเดิม ภาษาต่างประเทศที่มีใช้ในภาษาไทย เป็นจำนวนมาก คือ ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร จีน อังกฤษ โดยเฉพาะ ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร จีน คน ไทยนำมาใช้และมีการเปลี่ยนแปลงรูป คำจนกลมกลืนกับภาษาไทย แทบจะ จำแนกไม่ได้ว่าเป็นคำที่มาจากภาษาอื่น ดังนั้นศึกษาเรื่องคำภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทยจะช่วยให้จำแนกและใช้คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยได้ อย่างถูกต้อง	๒	-
	๔.๓ การประเมิน ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๗ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕	การใช้ภาษาของสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะภาษา หนังสือพิมพ์ แตกต่างจากภาษา มาตรฐาน มีลักษณะเฉพาะและเป็น ภาษาในระดับที่ไม่เป็นแบบแผน	๒	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	กล่าวขานวรรณคดี ๕.๑ มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี	ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๑ ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๙ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒	มหาเวสสันดรชาดก เป็นพระชาติ ที่ยิ่งใหญ่พระชาติสุดท้ายของ พระพุทธเจ้า ก่อนจะประสูติ เป็น เจ้าชายสิทธัตถะ และตรัสรู้เป็น พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญทานบารมี ซึ่งเป็นบารมีสูงสุดยากที่ผู้ใดจะ กระทำได้ การศึกษารายยาวมหา เวสสันดรชาดกทำให้ได้ข้อคิดจาก เนื้อเรื่อง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	๔	-
	๕.๒ ท่องจำบทอาขยาน	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๑	การท่องจำหรือท่องบทอาขยาน เป็นการอ่านออกเสียงที่อาศัย ความจำโดยไม่ดูบทอ่านต้องใช้ ความสามารถในการจำบทท่องจำ อ่านให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์และ ทำนองเสนาะของบทร้อยกรองนั้นๆ สอดคล้องกับอารมณ์ในบทอ่านโดย อ่านให้ไพเราะถูกต้องคล้องแคล่วเกิด ภาพพจน์ได้รสได้อารมณ์	๑	๕
	๕.๓ วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่าวรรณคดี	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔	การวิจาร์ณวรรณคดี และ วรรณกรรมต้องวิเคราะห์ องค์ประกอบ ดีความสาระสำคัญ ข้อคิดพิจารณาความดีเด่นของ เนื้อหาและกลวิธีในการนำเสนอ เพื่อ ประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรม นั้น ๆอย่างมีเหตุผล เพื่อทำให้เกิด ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ตระหนัก ในคุณค่าและความงามของวรรณคดี และวรรณกรรม ทำให้เกิดความหวง แหน ต้องการรักษาไว้เป็นสมบัติของ ชาติ	๑	-
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท๓๒๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑ หน่วยกิต

การศึกษากการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทสารคดี บทโฆษณา และบทร้อยกรองประเภทลิลิต และโคลง วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ผลิตงานเขียนของตนเองและประเมินงานเขียนผู้อื่น เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ บันทึกการศึกษาค้นคว้า มีวิจารณ์ญาณในการเลือกฟังและดู วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินค่าदानวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม และ รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความคินนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการเรียนทางภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และกระบวนการสร้างความตระหนักในการเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และพูดแสดงความรู้ความคินอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย มีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย เพื่อให้เกิดความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีวิจารณ์ญาณและมีประสิทธิภาพ เลือกรค้นคว้า อ่าน สื่อนวัตกรรมใช้ภูมิปัญญาและแหล่งเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ สร้างองค์ความรู้ ตระหนักและเห็นคุณค่าภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ รักและหวงแหนภาษาไทย ภาษาถิ่น วรรณคดีและวรรณกรรมไทย วรรณกรรมท้องถิ่นของตนเองในฐานะเอกลักษณ์ประจำชาติไทย นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท. ๑.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ท. ๒.๑ ม. ๔-๖/ ๑, ๒, ๖, ๗

ท. ๓.๑ ม. ๔-๖/๖

ท. ๔.๑ ม. ๔-๖/๑, ๒, ๖

ท. ๕.๑ ม. ๔-๖/๑, ๓, ๔

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ปฐมนิเทศ	-	-	๑	-
๑	อ่านอย่างพินิจ ๑.๑ การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว / ร้อยกรอง	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑	การอ่านเสียงร้อยแก้ว และ การอ่านทำนองเสนาะและท่องจำ เรื่อง ได้อย่างถูกต้อง ทำให้ได้รับ อรรถรสจากการอ่าน สามารถนำ วรรณคดีไปใช้อ้างอิง เป็นการธำรง อนุรักษ์และสืบทอดความเป็นไทย ให้เป็นมรดกของชาติสืบต่อไป	๒	๕
	๑.๒ การอ่านวิเคราะห์ ประเมินค่า เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔	วรรณคดีเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรให้ เป็นยอดของวรรณคดี ประเภทลิลิต โดยสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรม พระปรมาภิไธยชินสรบุรี ทรงนิพนธ์ขึ้น ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อสดุดีวีรกษัตริย์ ไทยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่ง เยาวชนของไทยควรได้ศึกษาเพื่อให้เกิด ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และ เห็นคุณค่าของมรดกทางภาษา	๔	๕
๒	ฟังพิศอักษร ๒.๑ บันทึกการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาตนเอง	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๗	เข้าใจการทำงานมีความริเริ่ม สร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการ แก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มี คุณธรรม และลักษณะนิสัยในการ ทำงาน	๒	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒	๒.๒ การเขียนรายงานเชิง วิชาการ จากเรื่องที่สนใจ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ เป็นการนำเสนอผลที่ได้จาก การศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดและ มีแบบแผน แล้วนำมาเรียบเรียง ตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามรูปแบบ การเขียนรายงานเชิงวิชาการ	๘	๑๐
	๒.๔ การเขียนสารคดี	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔	การเขียนสารคดี เป็นการฝึก ทักษะกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ โดยนำข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามาเรียบ เรียงและถ่ายทอดโดยใช้ภาษาอย่าง สร้างสรรค์	๔	๑๐
๓	กล่าวสุนทรพจน์ภาษา ๓.๑ คุณธรรมและ มารยาทในการสื่อสาร	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖	คุณธรรมเป็นคุณงามความ ดีในจิตใจที่ทำให้บุคคลประพฤติดี ก่อเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและ สังคม การปลูกฝังคุณธรรมควรเริ่มจาก ครอบครัวที่อบรมสั่งสอน และเป็น แบบอย่างที่ดีแก่ลูกหลานคุณธรรมที่ ควรปลูกฝัง เช่น การมีเมตตากรุณา ความกตัญญู ความสามัคคี การเห็น ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งควรมีคุณธรรม ในการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน	๒	๕
๔	สนุภาษาพิจารณ์ ๔.๑ ส่วนประกอบของภาษา (เสียงในภาษา, พยางค์และคำ , ความหมายของคำ)	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕	ความคิดเป็นกระบวนการ ทำงานของสมองเพื่อจัดระบบ ข้อมูลมนุษย์จำเป็นต้องเพิ่มพลัง ความคิดด้วยการศึกษาความรู้ หมั่นฝึกฝน การคิดให้มี ประสิทธิภาพจึงจะประสบ ความสำเร็จในการดำเนินชีวิต การ คิดในทางที่ดีจะก่อให้เกิดความสุข ความเจริญ แต่การคิดในทางที่ไม่ดี จะนำไปสู่ความเดือดร้อน ภาษากับ ความคิดเป็นสิ่งคู่กันเสมอ มนุษย์จึง ควรเรียนรู้ภาษา	๖	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๔			เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการคิด ทำให้การคิดมีประสิทธิภาพ และควรใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลดีกับตนเองและประเทศชาติ		
	๔.๒ หลักการร้อยเรียงประโยค	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕	การเรียงลำดับคำในภาษาไทย มีความสำคัญมาก เพราะถ้าลำดับคำต่างกันความสัมพันธ์ของคำในประโยคอาจผิดไป ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป ได้ ประโยคบางประโยคที่เปลี่ยนลำดับคำแล้วมีความหมายเปลี่ยนไปน้อยมาก	๒	-
	๔.๓ หลักการสร้างคำในภาษาไทย	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕	คำ คือหน่วยเสียงต่าง ๆ ในภาษาที่มาประกอบกันเป็นกลุ่มเสียง ลักษณะเดียวกับพยางค์แต่ต่างกันว่าคำจะมีความหมายในตัวเอง ในภาษาไทยมีการนำคำมูลมาสร้างให้เกิดคำใหม่ เพื่อให้ถ้อยคำใช้ในภาษามากขึ้น การสร้างคำตามเกณฑ์ทางภาษาในภาษาไทย	๒	-
๕	ร่วมขับขานวรรณคดี ๕.๑ มัทนะพาธา	ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๑ ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๙ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒	บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของบทละครพูด พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงวางโครงเรื่องขึ้นเอง	๖	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕			เพื่อชี้ให้เห็นถึงความเจ็บปวดอัน เนื่องมาจากความรักโดยทรงกำหนดให้ นางเอกของเรื่องถูกสาปเป็นดอก กุหลาบ พรรณคดีเรื่องนี้จึงเรียกอีกชื่อ หนึ่งว่า ตำนานแห่งดอกกุหลาบ		
	๕.๒ ท่องจำบทอาขยาน	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๖ ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๑	การท่องจำหรือท่องบทอาขยาน เป็นการอ่านออกเสียงที่อาศัยความจำ โดยไม่ดูบทอ่านต้องใช้ความสามารถใน การจำบทท่องจำ อ่านให้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์และทำนองเสนาะของบท ร้อยกรองนั้นๆ สอดคล้องกับอารมณ์ ในบทอ่าน โดยอ่านให้ไพเราะถูกต้อง คล้องแคล้วเกิดภาพพจน์ได้รสได้ อารมณ์	๑	๕
	๕.๓ วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่าวรรณคดี เรื่อง มัทนะพาธา	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔	การวิ จาร์ณ วรรณ คดี และ วรรณกรรมต้องวิเคราะห์องค์ประกอบ ตีความสาระสำคัญ ข้อคิดพิจารณา ความดีเด่นของเนื้อหาและกลวิธีในการ นำเสนอ เพื่อประเมินค่าวรรณคดีและ วรรณกรรมนั้น ๆ อย่างมีเหตุผล เพื่อทำ ให้เกิดความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ตระหนักในคุณค่าและความงามของ วรรณคดีและวรรณกรรม ทำให้เกิด ความหวงแหน ต้องการรักษาไว้เป็น สมบัติของชาติ	๑	๕
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๓๓๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑ หน่วยกิต

การศึกษาลักษณะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ การอ่านตีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์ ประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ อ่านเรื่อง แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผลิตรายงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง มีมารยาทในการเขียนแต่งบทร้อยกรองประเภทโคลง กาพย์ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่านพัฒนาความรู้ ความคิด นำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ใช้กระบวนการเขียนที่พัฒนาการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการเรียนทางภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และกระบวนการสร้างความรู้ความตระหนักในการเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ ตระหนักและเห็นคุณค่าภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ รักและหวงแหนภาษาไทย ภาษาถิ่น วรรณคดีและวรรณกรรมไทย วรรณกรรมท้องถิ่นของตนเองในฐานะเอกลักษณ์ประจำชาติไทย นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๗, ๘, ๙

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๔, ๗, ๘

ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖

ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๕, ๗

ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖

รวมทั้งหมด ๓๐ ชั่วโมง

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เรียนรู้หลัก ประจักษ์ภาษา	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๖ ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๕	๑. ลักษณะของภาษาไทย ๒. องค์ประกอบของพยางค์และคำ ๒.๑ ความหมายของคำ ๓. หลักการเขียนสะกดคำ ๓.๑ มารยาทในการเขียน ๔. ระดับภาษา ๔.๑ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๔.๒ มารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๕. คำราชาศัพท์และคำสุภาพ ๖. อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๘	๑๐
๒	สนทนาลำนำ กาพย์เห่เรือ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๙ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๖	๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ๑.๑ โคลงสี่สุภาพ ๑.๒ กาพย์ยานี ๑๑ ๒. ตีความ แปลความ ๒.๑ กาพย์เห่เรือ ๓. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต ๓.๑ วัฒนธรรม ๓.๒ ความเชื่อ ๓.๓ ค่านิยม ๔. มีมารยาทในการอ่าน ๕. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ๕.๑ โวหารภาพพจน์	๕	๑๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	บทเสภา เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้าง ถวายฎีกา	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๕ ม.๔-๖/๙ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔	๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ๒. ดีความ แผลความ ๒.๑ เสภาขุนช้างขุนแผน ๓. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต ๓.๑ วัฒนธรรม ๓.๒ ความเชื่อ ๓.๓ ค่านิยม ๔. มีมารยาทในการอ่าน ๕. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ๕.๑ โวหารภาพพจน์ ๕.๒ รสวรรณคดี - รสวรรณคดีไทย - รสวรรณคดีสันสกฤต	๖	๑๐
สอบกลางภาคเรียน					๒๐
๔	การฟัง การดู และการพูด อย่างมี วิจารณญาณ	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๕ ม.๔-๖/๖	๑. การวิเคราะห์เรื่องและประเมินเรื่องที่ฟังและดู ๒. การพูดสรุปความคิดและการแสดงความคิด เห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ ๔. การพูดในรูปแบบต่างๆ ๔.๑ การอภิปราย ๔.๒ การพูดแสดงทรรศนะ ๕. มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	การเขียนเพื่อการสื่อสาร	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๘	๑. การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ๑.๑ การเขียนประวัติย่อในการสมัครงานหรือศึกษาต่อ ๑.๒ การกรอกแบบรายการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ๑.๓ การเขียนแสดงทรรศนะ ๒. การเขียนสารคดี ๒.๑ การเขียนเรียงความเกี่ยวกับอุดมคติ ๓. การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ๔. มารยาทในการเขียน	๖	๑๐
๖	การวิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๘ ม.๔-๖/๙ ท ๔.๑ ม.๔-๖/๗	๑. การตีความ แปลความจากเรื่องที่อ่าน ๒. การวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ๓. การสังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน ๓.๑ สื่อสิ่งพิมพ์ ๓.๒ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๔. การประเมินการใช้ภาษา ๔.๑ สื่อสิ่งพิมพ์ ๔.๒ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๕. มารยาทในการอ่าน	๔	๕
๗	การอ่านจับใจความ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๕ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๙	๑. การอ่านจับใจความวรรณคดีและวรรณกรรม ๑.๑ เรื่องสั้น ๑.๒ นวนิยาย ๑.๓ บทร้อยกรองร่วมสมัย ๒. มารยาทในการอ่าน	๔	๕
สอบปลายภาคเรียน					๒๐
รวม					๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๓๓๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑ หน่วยกิต

การศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ การอ่านตีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์ ประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ อ่านเรื่อง แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด มีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งบทร้อยกรองประเภทฉันทน์ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่านพัฒนาความรู้ ความคิด นำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตใช้กระบวนการเขียนที่พัฒนาการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการเรียนทางภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และกระบวนการสร้างความตระหนักในการเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ ตระหนักและเห็นคุณค่าภาษาไทย รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ รักและหวงแหนภาษาไทย ภาษาถิ่น วรรณคดีและวรรณกรรมไทย วรรณกรรมท้องถิ่นของตนเองในฐานะเอกลักษณ์ประจำชาติไทย นำความรู้และข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด รวมถึงมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีคุณธรรมจริยธรรม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙

ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๗, ๘

ท ๓.๑ ม.๔-๖/๔

ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๕

ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑, ๒, ๓, ๔, ๖

รวมทั้งหมด ๒๕ ชั่วโมง

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	สามัคคีเภทคำฉันท์	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๔ ท ๓.๑ ม.๔-๖/๔ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๖	๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ๑.๑ อ่านทำนองเสนาะประเภทฉันท์ ๑.๒ คำครุ คำลหุ ๑.๓ ฉันทลักษณ์ของฉันทชนิดต่าง ๆ ๒. การอ่านจับใจความวรรณคดีในหนังสือเรียน ๒.๑ สามัคคีเภทคำฉันท์ ๓. มีมารยาทในการอ่าน ๔. วิเคราะห์วรรณคดีและประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ๕. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน	๘	๑๐
๒	การอ่านเพื่อพัฒนาความคิด (บทกวีนิพนธ์)	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔	๑. ลักษณะของวรรณกรรมร้อยกรอง ๑.๑ ความหมายและลักษณะของกวีนิพนธ์ ๒. การอ่านตีความ แปลความ และขยายความบทกวีนิพนธ์ ๓. สร้างความคิดรวบยอดและสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่านบทกวีนิพนธ์	๒	๑๐
๓	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒	๑. การใช้คำสร้างประโยค ๒. การใช้กลุ่มคำสร้างสัมพันธ์ของประโยค	๓	๕
๔	หลักการสร้างคำ	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๕ ม.๔-๖/๖	๑. ลักษณะของภาษาไทย ๑.๑ คำไทยแท้ ๒. อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ๒.๑ ภาษาบาลี ๒.๒ ภาษาสันสกฤต ๒.๓ ภาษาอื่นๆ ๓. หลักการสร้างคำในภาษาไทย ๓.๑ คำประสม ๓.๒ คำสมาส ๓.๓ คำสมาสแบบสนธิ	๖	๑๐
สอบกลางภาคเรียน					๒๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสุภูมิ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๘ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔	๑. คำศัพท์จากไตรภูมิพระร่วง ๒. ลักษณะการแต่งของไตรภูมิพระร่วง ๓. คุณค่าด้านเนื้อหาของไตรภูมิพระร่วง ๔. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของไตรภูมิพระร่วง ๕. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรมของไตรภูมิพระร่วง ๖. ข้อคิดจากไตรภูมิพระร่วง ๗. การเขียนสารคดี ๗.๑ อัดชีวประวัติ ๘. มารยาทในการเขียน	๔	๕
๖	สามก๊ก ตอน กวนอูไปรับ ราชการกับโจโฉ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้ถูกต้องเพราะ ๑.๑ สามก๊ก ๑. คำศัพท์และสำนวน ๒. สภาพสังคมและวัฒนธรรม ๓. ลักษณะของตัวละคร ๔. ศิลปะการประพันธ์ ๕. คุณค่าด้านเนื้อหา วรรณศิลป์ และสังคม	๔	๕
๗	สร้างสรรค์ งานเขียนด้วย ตนเอง	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๕ ม.๔-๖/๗ ม.๔-๖/๘	๑. การเขียนประวัติย่อในการสมัครงาน หรือ ศึกษาต่อ ๒. การกรอกแบบรายการต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ๒.๑ หนังสือรับรองการศึกษา ๒.๒ ใบสมัครงาน ๓. การเขียนเรียงความเชิงอุดมคติ ๔. การเขียนวิจารณ์ ๕. มารยาทในการเขียน	๖	๑๐
๘	หน่วยที่ ๙ ราชพันธ- บริรักษ์	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๖	๑. ลักษณะคำประพันธ์ ๑.๑ โคลงสี่สุภาพ ๑.๒ อินทริวิเชียรฉันท ๒. คุณค่าด้านเนื้อหา วรรณศิลป์ และสังคม ๓. การประเมินคุณค่าของงานเขียน	๕	๕
สอบปลายภาคเรียน					๒๐
รวม					๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาภาษาและวัฒนธรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา ท๓๑๒๐๑
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความหมายของภาษา วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ของภาษาไทยกับวัฒนธรรมไทย ภาษาไทยที่มีความสัมพันธ์กับศิลปะแขนงต่าง ๆ คือสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรีไทย และวรรณคดี การใช้ภาษาที่มีความสัมพันธ์กับประเพณีตลอดจนภาษาและสำนวนไทยที่ได้จากประเพณีต่าง ๆ

ฝึกวิเคราะห์เรื่องเกี่ยวกับคติชาวบ้านประเภทต่าง ๆ บทกลอนสำหรับเด็ก เพลงชาวบ้าน สุภาษิตสำนวน คำพังเพย ปริศนาคำทาย ความเชื่อโชคลาง การละเล่นของเด็ก ตำนาน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจสะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยเฉพาะความสำคัญของภาษาไทยในการสืบทอดวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ใช้กระบวนการอ่านคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม ชาบซึ่งตระหนักในคุณค่าและรักษาภาษาไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัยใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานและรักความเป็นไทย

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมได้ถูกต้องและใช้ภาษาที่สัมพันธ์กับศิลปะแขนงต่าง ๆ และประเพณีไทยได้
๒. บอกความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและคติชาวบ้าน และบอกความสำคัญของภาษาไทยในการสืบทอดวัฒนธรรมไทย
๓. ค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ จากแหล่งเรียนรู้ และนำวัฒนธรรมเหล่านั้นมาแสดงได้

รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ๓๓๑๒๐๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	วัฒนธรรมการใช้ภาษา	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๕ ท๒.๑ ม.๔/๑ ท๓.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕ ท๔.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงที่ถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน ประเมินเรื่องที่ฟังและดูแล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต พุดเสนอแนะแนวคิดใหม่ด้วยภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม	๗	๑๐
๒	ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับศิลปะแขนงต่าง ๆ	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ท๒.๑ ม.๔/๑ ท๓.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล บอกความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับศิลปะแขนงต่าง ๆ	๗	๑๐
๓	ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับสถาปัตยกรรม	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๘ ท๕.๑ ม.๔/๒	วิเคราะห์วรรณกรรมเรื่องที่อ่านในทุกด้านอย่างมีเหตุผล สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต บอกความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับสถาปัตยกรรมได้	๖	๑๐
๔	ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับจิตรกรรม	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ท๕.๑ ม.๔/๒	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต บอกความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับจิตรกรรมได้	๖	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ความสัมพันธ์ ระหว่างวรรณคดี กับประติมากรรม	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๔	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่ อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่ อย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยง กับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต บอกความสัมพันธ์ระหว่าง วรรณคดีกับประติมากรรมได้	๖	๑๐
๖	วรรณคดีที่มี ความสัมพันธ์กับ ศิลปะการดนตรี	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๔	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่ อ่าน วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมใน ฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ ข้อคิดจากวรรณคดี และ วรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง บอกวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการดนตรี ได้	๖	๑๐
			รวม	๓๘	๖๐
			ระหว่างภาค	๑	๒๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาวรรณกรรมปัจจุบัน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา ท๓๑๒๐๒
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาและทำความเข้าใจความหมาย ประเภท วิวัฒนาการของวรรณกรรมไทย อ่านวรรณกรรมปัจจุบัน ประเภทสารคดี บันเทิงคดี ร้อยแก้วและร้อยกรอง

ฝึกวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะและคุณค่าของวรรณกรรมไทย รวมทั้งวิจารณ์วรรณกรรมได้อย่างมีหลักการ และเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เพื่อมีมารยาทในการอ่าน การเขียน และการพูด และเห็นคุณค่าของการอ่านวรรณกรรมไทย

ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาความหมาย และประเภทของวรรณกรรมไทยปัจจุบัน
๒. ศึกษาวิวัฒนาการของวรรณกรรมไทย
๓. อ่านวรรณกรรมไทยปัจจุบันได้อย่างมีหลักการ และมีมารยาทในการอ่าน
๔. เขียนวิเคราะห์ และบอกคุณค่าวรรณกรรมไทยปัจจุบันได้
๕. เขียนรายงานการวิจารณ์วรรณกรรมไทยปัจจุบันได้อย่างมีหลักการ และมีมารยาทในการเขียน
๖. พูดวิจารณ์วรรณกรรมไทยปัจจุบันได้อย่างมีหลักการ และมีมารยาทในการพูด
๗. สามารถนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์ใช้ในการอ่านวรรณกรรมปัจจุบันเพื่อพิจารณาตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตจริงได้

รวมทั้งหมด ๗ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาวรรณกรรมปัจจุบัน รหัส ท๓๑๒๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฐมนิเทศ	-	นักเรียนทำข้อตกลงกันในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน / ขอบข่ายเนื้อหา	๑	-
๒	ลักษณะที่น่าสนใจ ของวรรณกรรมไทย	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๙	และเข้าใจความหมายและประเภทของ วรรณกรรมไทย	๔	๑๐
๓	วิวัฒนาการของ วรรณกรรมไทย	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๙	ศึกษาวิวัฒนาการของวรรณกรรมไทยสมัย สุโขทัย ออยุธยา กรุงธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์	๖	๑๐
๔	วิเคราะห์ลักษณะ เฉพาะและบอกคุณค่า ของวรรณกรรมไทย	ท๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๕ ท๒.๑ ม.๔/๑ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓	เข้าใจหลักการวิจารณ์วรรณกรรม เชิงวิจักษณ์ และวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะ พร้อมทั้งบอกคุณค่าของวรรณกรรมประเภท เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และบทร้อยกรองได้	๑๕	๔๐
๕	วิจารณ์วรรณกรรม ไทยปัจจุบันได้อย่าง มีหลักการ	ท๑.๑ ม.๔/๓ ท๒.๑ ม.๔/๖ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓	เลือกอ่านวรรณกรรมปัจจุบันแล้วสามารถ วิจารณ์วรรณกรรมที่อ่านได้อย่างมีหลักการ	๑๐	๑๐
๖	รู้จักนำมาประยุกต์ ใช้ กับชีวิตประจำวันได้	ท๑.๑ ม.๔/๔ ม.๔/๗ ท๓.๑ ม.๔/๕	มีการประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๓	๑๐
รวมคะแนนระหว่างภาค				๓๙	๘๐
คะแนนสอบปลายภาค				๑	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาประวัติศาสตร์วรรณคดีสมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาค้นคว้า สรุปรวบรวมเนื้อหา ความหมาย ความสำคัญ ประเภท ลักษณะ และภูมิหลังของวรรณคดีสมัย
สุโขทัย วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนกลาง และวรรณคดีสมัยอยุธยา ตอนปลาย
คุณค่าของวรรณคดี กวีและผลงานในสมัยสุโขทัย จนถึงสมัยอยุธยาตอนปลาย

ฝึกใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ
วรรณคดีสมัยสุโขทัย และสมัยอยุธยา และเกิดความซาบซึ้ง ตระหนัก รักความเป็นไทย รู้คุณค่า มีความ
ภาคภูมิใจในภูมิปัญญาในภาษาอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมทางชาติสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ ตลอดจนเป็น
พื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป

เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน การศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการสร้างความรู้ ความคิด ไปใช้แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึกแก่ผู้เรียนให้ตระหนักในความสำคัญและคุณค่าวรรณคดี เพื่อร่วม
อนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดี ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและสะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษของไทย

ผลการเรียนรู้

- อธิบายลักษณะภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยสุโขทัย และสมัยอยุธยา
- วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา
- วิเคราะห์เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนในอดีต
- มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา

รวมทั้งหมด ๔ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาประวัติศาสตร์ยุคสมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	ปฐมนิเทศ	-	ครูและนักเรียนทำข้อตกลงกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน/ ขอบข่ายเนื้อหา	๑	-
๒	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณคดีและประวัติวรรณคดี	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔	นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของวรรณคดีและอธิบายการแบ่งสมัยวรรณคดี และเห็นความสำคัญของการเรียนประวัติวรรณคดี	๔	๑๐
๓	ย้อนยุควรรณคดีสมัยสุโขทัย	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๕ ม.๔/๗ ท๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๔ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของวรรณคดีสมัยสุโขทัย และอธิบายความสำคัญ และเห็นคุณค่าของวรรณคดีสมัยสุโขทัยในด้านสำนวนภาษา ประเพณี ความรู้และอิทธิพลของวรรณคดีในสมัยต่อมา	๘	๑๕
๔	ย้อนยุควรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๕ ม.๔/๗ ท๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๔ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของวรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น และอธิบายความสำคัญ และเห็นคุณค่าของวรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้นในด้านสำนวนภาษา ประเพณี ความรู้และอิทธิพลของวรรณคดีในสมัยต่อมา	๘	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ย้อนยุควรรณคดี สมัยอยุธยาตอนกลาง	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๕ ม.๔/๗ ท๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๔ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ ทั่วไปของวรรณคดีสมัยอยุธยา ตอนกลาง และอธิบายความสำคัญ และเห็นคุณค่าของวรรณคดีสมัย อยุธยาตอนกลางในด้านสำนวน ภาษา ประเพณี ความรู้และอิทธิพล ของวรรณคดีในสมัยต่อมา	๑๐	๒๐
๖	ย้อนยุควรรณคดี สมัยอยุธยาตอน ปลาย	ท๑.๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๕ ม.๔/๗ ท๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๔ ท๓.๑ ม.๔/๕ ท๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๕	นักเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ ทั่วไปของวรรณคดีสมัยอยุธยาตอน ปลาย และอธิบายความสำคัญ และ เห็นคุณค่าของวรรณคดีสมัยอยุธยา ตอนปลายในด้านสำนวนภาษา ประเพณี ความรู้และอิทธิพลของ วรรณคดีในสมัยต่อมา	๘	๒๐
ปฐมนิเทศ				๑	-
คะแนนระหว่างภาค				๓๘	๘๐
คะแนนสอบกลางภาค				-	-
คะแนนสอบปลายภาค				๑	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา ท๓๑๒๐๔
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาหลักการอ่านและพิจารณาหนังสือ เลือกอ่านงานเขียนและหนังสือประเภทต่าง ๆ ทั้งบันเทิงคดีสารคดี ที่เป็นร้อยแก้ว ร้อยกรอง และวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความคิดเห็น ประเมินค่าเรื่องที่อ่านตามหลักการพิจารณาหนังสืออย่างมีเหตุผล โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ สืบค้นข้อมูล และอภิปรายเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ฝึกอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้งบันเทิงคดี สารคดี ร้อยแก้ว ร้อยกรอง เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามหลักการพิจารณาหนังสือ นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน

เห็นคุณค่าและความสำคัญในการอ่าน และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองมีมารยาทในการอ่าน มีความรับผิดชอบ กระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง มีทัศนคติและค่านิยมที่ดีในการอ่าน

ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาหลักการอ่าน หลักการพิจารณาหนังสือ และมีมารยาทในการอ่าน
๒. บอกประเภทหนังสือ และเลือกหนังสืออ่านได้
๓. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
๔. วิเคราะห์และวิจารณ์แสดงความคิดเห็น ประเมินค่าสารคดีและบันเทิงคดีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองได้
๕. เขียนพิจารณาหนังสือประเภทต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้องตามหลักการพิจารณาหนังสือและมีมารยาทการเขียน
๖. สามารถนำความรู้จากการอ่านและพิจารณาหนังสือไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

รวมทั้งหมด ๖ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาการอ่านและพิจารณาหนังสือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฐมนิเทศ	-	ครูและนักเรียนช่วยกันสร้างข้อตกลงในการเรียนการสอน	๑	-
๒	หลักการพิจารณาหนังสือ	ท ๑.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๖ ม.๔/๙	การอ่านมีความจำเป็นต่อมนุษย์บุคคลที่เป็นนักอ่านจะได้รับความรู้ทำให้ฉลาดเสริมสร้างปัญญา	๔	๑๐
๓	ประเภทของหนังสือและเลือกหนังสืออ่าน	ท ๑.๑ ม.๔/๘	หนังสือมีหลายประเภททั้งที่ให้ความรู้และความบันเทิงการเลือกหนังสืออ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ของตนเอง จะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต	๖	๑๐
๔	การปฏิบัติศน์หนังสือ	ท ๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๔ ม.๔/๙ ท๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๘	การปฏิบัติศน์หนังสือเป็นแค่การเล่าเรื่องหนังสือให้ผู้อ่านรู้จักหนังสือ ผู้ปฏิบัติศน์หนังสือจะช่วยให้ผู้อื่นตัดสินใจว่าจะอ่านหนังสือเล่มนั้นหรือไม่	๑๕	๑๕
๕	การอ่านและพิจารณาสารคดี	ท ๑.๑ ม.๔/๒ - ม.๔/๔ ม.๔/๘ ม.๔/๙ ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๘	การดำรงชีวิตประจำวันได้ดีต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ การอ่านสารคดีจึงมีความจำเป็นต่าง ๆ	๑๐	๑๕
๖	การอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น	ท ๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๘ ม.๔/๙ ท ๕.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๘	เรื่องสั้นเป็นเรื่องที่นิยมกันอย่างแพร่หลายเพราะอ่านจบในเวลาอันรวดเร็ว ได้ประโยชน์ทั้งความรู้ ความประทับใจและนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย	๓	๑๕
รวมคะแนนระหว่างภาค				๓๙	๘๐
คะแนนสอบปลายภาค				๑	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาเพลงพื้นบ้าน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา ท๓๑๒๐๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทเพลงพื้นบ้าน ภูมิปัญญาภาษาไทยที่ปรากฏในบทเพลงพื้นบ้าน เห็นคุณค่าและความสำคัญของบทเพลงพื้นบ้านในแต่ละภาคของไทย

ฝึกทักษะการออกเสียงและการร้องเพลงพื้นบ้าน และพัฒนาสมรรถภาพการร้องและแสดงโดยใช้เทคนิคการร้องในทำนองหรือจังหวะประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการถ่ายทอดนำเสนอความสามารถจากการฝึกร้องและแสดงเพลงพื้นบ้านได้

เพื่อให้สามารถตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของมรดกทางภาษาไทยที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ขึ้นไว้เพื่อความจรรโลงใจ และสามารถรักษา ต่อยอด ถ่ายทอดไปสู่เยาวชนรุ่นหลังได้

ผลการเรียนรู้

- วิเคราะห์และจำแนกประเภทของเพลงพื้นบ้านได้
- เห็นคุณค่าและความสำคัญของเพลงพื้นบ้านในแต่ละภาคของไทย
- ฝึกซ้อมเพลงพื้นบ้านที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคต่าง ๆ ได้
- ถ่ายทอดเพลงพื้นบ้านอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นหรือชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ได้
- รักษาและต่อยอดเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นหรือชุมชนของตนเองได้

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา เพลงพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ปฐมนิเทศ			๑	
๑.	รู้จักเพลงพื้นบ้าน	วิเคราะห์และจำแนกประเภทของเพลงพื้นบ้านได้	ประเภทของเพลงพื้นบ้าน ทั้ง ๔ ภาค	๓	๑๕
๒.	สืบสานคุณค่า	เห็นคุณค่าและความสำคัญของเพลงพื้นบ้านในแต่ละภาคของไทย	คุณค่าและความสำคัญของเพลงพื้นบ้าน	๓	๑๕
๓.	ร้องเล่นพัฒนา	ฝึกซ้อมเพลงพื้นบ้านที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคต่าง ๆ ได้	ทักษะการแสดง ร้อง เล่น เพลงพื้นบ้านในภูมิภาคต่าง ๆ หรือชุมชน	๘	๑๕
๔.	อาสาสมัครแสดง	ถ่ายทอดเพลงพื้นบ้านอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นหรือชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ได้	เป็นผู้นำในการแสดง ถ่ายทอด เพลงพื้นบ้านของชุมชน	๘	๑๕
๕.	ร่วมแรงอนุรักษ์	รักษาและต่อยอดเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นหรือชุมชนของตนเองได้	ร่วมกันอนุรักษ์สืบสานเพลงพื้นบ้านให้คงอยู่สืบต่อไป	๘	๑๐
๖.	เสาหลักของชุมชน	ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่น	ให้คำแนะนำ ปรึกษา เกี่ยวกับ เพลงพื้นบ้านแก่ผู้ที่สนใจ	๘	๑๐
			ปลายภาคเรียน	๑	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาภาษาเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการโฆษณา บทบาทของการโฆษณาต่อสังคม เศรษฐกิจ การตลาด กระบวนการโฆษณา การวางแผนโฆษณา และศึกษาความหมาย ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ และหลักการประชาสัมพันธ์ กระบวนการประชาสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์และเทคนิคการประชาสัมพันธ์ คุณลักษณะของนักประชาสัมพันธ์ จริยธรรมของนักประชาสัมพันธ์

ฝึกการคิดวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ศึกษาสารโฆษณาประชาสัมพันธ์ วางแผนการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การใช้ภาษาในการสื่อสาร กลยุทธ์และเทคนิคการโฆษณาประชาสัมพันธ์รวมถึงคุณธรรม จริยธรรมของนักโฆษณาประชาสัมพันธ์

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสร้างโฆษณาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ วางแผน สร้างสรรค์กลยุทธ์ในการใช้สื่อต่าง ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลาย เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ผลงานภายใต้กรอบของคุณธรรม จริยธรรม ความใส่ใจและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมกันระหว่าง สื่อมวลชน ชุมชนและสังคม

ผลการเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด ความหมาย ของหลักการ บทบาทของการโฆษณา และการประชาสัมพันธ์
2. เพื่อให้ผู้เรียนวางแผนการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์อย่างมีขั้นตอนและวิเคราะห์ข้อมูล สินค้าและบริการ รวมถึงกลุ่มเป้าหมายและยุทธวิธีการนำเสนอ
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการประชาสัมพันธ์และสื่อประชาสัมพันธ์ การวางแผนการประชาสัมพันธ์
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสื่อโฆษณาและวางแผนการประชาสัมพันธ์ได้
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมในการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๑๒๐๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการโฆษณา	- ความหมายและแนวคิดของการโฆษณา - ความสำคัญและบทบาทของการโฆษณาต่อสังคม - ประเภทของการโฆษณา - คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโฆษณา	- ศึกษาความหมาย ประเภท แนวคิด ความสำคัญและบทบาทของโฆษณา อีกทั้งเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานโฆษณา	๔	๑๐
๒.	สื่อโฆษณา	- ความหมายและแนวคิด - ความสำคัญของสื่อโฆษณา - ประเภทของสื่อโฆษณา - หลักการวางแผนสื่อโฆษณา	- ศึกษาความหมาย แนวคิด ความสำคัญและลักษณะของสื่อโฆษณาแต่ละประเภท อีกทั้งเรียนรู้หลักการวางแผนสื่อโฆษณา	๖	๑๔
๓.	การวางแผนการโฆษณา	- ขั้นตอนการวางแผนงานโฆษณา - การวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าและบริการ - การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย - ยุทธวิธีการนำเสนอโฆษณา	- ฝึกการวางแผนโฆษณา การวิเคราะห์ข้อมูลสินค้า วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายและศึกษายุทธวิธีการนำเสนอโฆษณา	๙	๒๒
๔.	ศัพท์น่ารู้	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการประชาสัมพันธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ	- ศึกษาความหมาย และหลักการที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์	๙	๒๒
๕.	กระบวนการประชาสัมพันธ์	- ลักษณะของการประชาสัมพันธ์ - กระบวนการประชาสัมพันธ์ - การวางแผนการประชาสัมพันธ์	- ศึกษากระบวนการประชาสัมพันธ์	๓	๘
๖.	วิธีการสานความรู้	- วิธีการประชาสัมพันธ์ - สื่อประชาสัมพันธ์ - กลยุทธ์และเทคนิคการประชาสัมพันธ์	- ศึกษาเครื่องมือการประชาสัมพันธ์ - ฝึกการสื่อสารและประชาสัมพันธ์	๓	๘

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗.	คุณลักษณะของนัก ประชาสัมพันธ์	- ความหมาย และ ความสำคัญด้านจริยธรรม ของนักประชาสัมพันธ์	- มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีวินัย มีความรับผิดชอบและมี จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	๑	๔
๘.	การนำเสนองาน ประชาสัมพันธ์	- การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์	- ฝึกการนำเสนอโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ด้านสินค้าและบริการ	๕	๑๒
			ปฐมนิเทศ	๑	
			ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาเรียงร้อยถ้อยคำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท๓๒๒๐๑
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาลักษณะและวิธีการเขียนบทร้อยกรองเบื้องต้นอันได้แก่กาพย์ กลอน โคลง ร่าย ความหมายของวรรณกรรมวรรณศิลป์ วรรณกรรมร่วมสมัย กวีร่วมสมัย

ฝึกใช้คำในการประพันธ์ได้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ใช้ภาษาสละสลวย ตรงกับความหมาย มีกวีโวหารที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับรูปแบบของบทประพันธ์ใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียนบทร้อยกรอง

เพื่อให้มีมารยาทและใช้ภาษาในการเขียนอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ยกย่องผู้มีผลงานในด้านการเขียนบทร้อยกรองในจังหวัดสิงห์บุรี ร่วมสืบสานงานเขียนประเภทบท ร้อยกรองเพื่อดำรงเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย

ผลการเรียนรู้

๑. มีความรู้เรื่องลักษณะของงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง
๒. บอกความสำคัญของฉันทลักษณ์และลักษณะบังคับของคำประพันธ์
๓. อธิบายความหมายของวรรณกรรม วรรณศิลป์ วรรณกรรมร่วมสมัย
๔. ศึกษาหลักการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ กลอน โคลง ร่าย
๕. ใช้คำได้ตรงความหมาย
๖. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม
๗. นำความรู้และประสบการณ์จากการอ่านไปใช้พัฒนาสมรรถภาพในการเขียน
๘. วิเคราะห์บทร้อยกรองด้านเนื้อหาและรูปแบบคุณค่าด้านวรรณศิลป์และสังคม รวมทั้งการวิจารณ์และประเมินค่า
๙. ใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียนบทร้อยกรองโดยการกำหนดหัวข้อ รูปแบบ โครงเรื่อง เนื้อหาองค์ประกอบในด้านฉันทลักษณ์ การยกย่องสรรเสริญ ปรับปรุงแก้ไขและการเขียนบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์
๑๐. มีมารยาทในการเขียนโดยใช้ภาษาสุภาพ รับผิดชอบในสิ่งที่เขียน เขียนอย่างสร้างสรรค์

รวมทั้งหมด ๑๐ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาเรียงร้อยถ้อยคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๑

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
-	ปฐมนิเทศ	-	ครูและนักเรียนทำข้อตกลงกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน / ขอบข่ายเนื้อหา	๑	-
๑	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร้อยกรองไทย	ท๑.๑ ม.๔/๓	อ่านวรรณกรรมร้อยกรองแล้วรู้และเข้าใจลักษณะบังคับของคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ	๒	๑๐
๒	กาพย์ยานี ๑๑	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งกาพย์ยานี ๑๑ ได้ตามศักยภาพ	๖	๑๐
๓	กาพย์ฉบ้ง ๑๖	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งกาพย์ฉบ้ง ๑๖ ได้ตามศักยภาพ	๔	๕
๔	กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งกาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ ได้	๔	๕
๖	กลอนสุภาพ	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งกลอนสุภาพได้	๘	๑๐
๗	กลอนดอกสร้อยและกลอนสี่กวาง	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งกลอนดอกสร้อยและกลอนสี่กวางได้	๖	๑๐
๘	โคลงสี่สุภาพ	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งโคลงสี่สุภาพเป็นงานกลุ่มได้	๕	๕
๙	ฉันทิ์ที่แต่งง่าย	ท๑.๑ ม.๔/๓	แต่งอินทวิเชียรฉันทิ์เป็นงานกลุ่มได้	๔	๕
รวมคะแนนระหว่างภาค					๘๐
คะแนนสอบปลายภาค					๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาหลักภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท๓๒๒๐๒
ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาหลักภาษาไทยเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของภาษาไทย ระบบเสียงและอักษรไทย การเขียนคำในภาษาไทย การยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย การสร้างคำในภาษาไทย รวมทั้ง การคิด วิเคราะห์ ชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย กลุ่มคำและประโยค เพื่อใหม่มีความรู้ความเข้าใจหลัก ภาษาไทย สามารถ นำความรู้ไปวิเคราะห์การใ้ภาษาไทยและใช้ได้อย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์ และพัฒนาภาษาไทย

ฝึกการฟังคำบรรยายจากอาจารย์ หรือวิทยากร ศึกษาจากแบบเรียน เอกสาร คู่มือ สื่อสารมวลชน รูปแบบต่าง ๆ สื่ออินเทอร์เน็ต การสาธิต การเขาคายวิชาการ และศึกษาตนเองจาก เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการคิด การสื่อสาร การพูดและใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาต่างๆนำมาใช้กับ ทักษะชีวิต และเป้นนักเรียนที่มีลักษณะอันพึงประสงค์คือ รักชาติ ศาสน กษัตริย์ ซื่อสัตย์ทั้ง ต่อตนเองและ ผู้อื่นอีกทั้งยังเป้นผู้มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของภาษา ตลอดจนวิเคราะห์องค์ประกอบของ ภาษาและระบุลักษณะสำคัญของภาษาไทย
๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทย ทั้งพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ พยางค์ ปิดพยางค์เปิด คำเป็นคำตาย คำครุคำลหุ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์
๓. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุผลของการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย ตลอดจนข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะของคำยืมภาษาต่างประเทศที่ใช้อยู่ในภาษาไทย
๔. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสร้างคำในภาษาไทย ทั้งประสมคำ ซ้ำคำ ซ้อนคำ สมานคำ และการสนธิคำ
๕. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทยทั้ง ๗ ชนิด
๖. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของกลุ่มคำ ตลอดจนชนิดและหน้าที่ของกลุ่มคำ ในภาษาไทยทั้ง ๗ ชนิด
๗. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประโยค องค์ประกอบของประโยค และชนิด ของประโยคตามเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง

รวมทั้งหมด ๗ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ลักษณะทั่วไปของภาษาไทย		๑. ความหมายของภาษา ๒. องค์ประกอบของภาษา ๓. ลักษณะของภาษา	๖	๑๐
๒	เสียงในภาษาและอักษรไทย		๑. เสียงและอักษรในภาษาไทย ๒. เสียงพยัญชนะและรูปพยัญชนะ ๓. เสียงสระและรูปสระ ๔. เสียงวรรณยุกต์และรูปวรรณยุกต์ ๕. ข้อสังเกตเกี่ยวกับวรรณยุกต์	๗	๑๐
๓	การยืมคำภาษาต่างประเทศ มาใช้ในภาษาไทย		๑. ภาษาบาลีและสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน และ ภาษา อังกฤษ ๒. ข้อสังเกตการยืมคำมาใช้ใน ภาษาไทย	๗	๑๐
๔	การสร้างคำในภาษาไทย		๑. วิธีการสร้างคำในภาษาไทย ๒. การสร้างคำโดยการนำวิธีการของ ภาษาอื่นมาใช้ (การลงอุปสรรค การสมาส การสนธิ) ๓. การสร้างคำตามวิธีการของภาษา เขมร ๔. การสร้างคำตามวิธีการของ ภาษาไทย (การประสมคำการซ้อนคำ และ การซ้ำคำ)	๖	๑๐
๕	ชนิดและหน้าที่ของคำใน ภาษาไทย		๑. ชนิดและหน้าที่ของคำนามคำสรรพนาม คำกริยาคำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธานและคำอุทาน	๖	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖	กลุ่มคำและประโยค		๑. กลุ่มคำ - ความแตกต่างของกลุ่มคำและประโยค - ความหมายของกลุ่มคำหรือวลี - ชนิดและหน้าที่ของกลุ่มคำหรือวลี ๒. ประโยค - ความหมายของประโยค - ส่วนประกอบของประโยค - รูปประโยค ชนิดของประโยค - เนื้อความของประโยค - สนวนขยายของประโยค - ขอสั่งเกตในการสร้างประโยค	๖	๑๐
			ระหว่างภาค	๑	๒๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๓๘	๖๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาศิลปะการพูด
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท๓๒๒๐๓
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาหลักการและวิเคราะห์แนวทางการพูดที่มีประสิทธิภาพในรูปแบบต่าง ๆ เรียนรู้ศิลปะการพูด การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และการใช้ท่าทางประกอบการพูดตามกาลเทศะ การพูดในโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนการพูดในงานอาชีพ

ฝึกออกแบบการพูด วางโครงสร้างการพูด และสามารถเตรียมการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม อันได้แก่ การพูดเรื่องมารยาททางสังคม การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการรวมถึงการพูดเฉพาะอาชีพ

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการพูด ตลอดจนเห็นคุณค่าการใช้ภาษาพูดในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความหมายและความสำคัญของการพูด
๒. อธิบายการพูดขั้นพื้นฐาน ประเภทของการพูด และกลวิธีในการพูด
๓. มีความรู้เรื่องการพูดระหว่างบุคคล
๔. สามารถพูดพูดระหว่างบุคคล การแนะนำตนเอง การพูดทักทายปราศรัย การสนทนา การสัมภาษณ์
๕. พูดเล่าเรื่อง ลำดับความคิด เหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ การใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทางให้สอดคล้องกับการพูดเล่าเรื่อง
๖. พูดในโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
๗. พูดแสดงความคิดเห็น โต้แย้ง หรือสนับสนุนอย่างมีเหตุผลในการประชุม หรือแสดงทัศนะในโอกาสต่าง ๆ
๘. พูดอภิปรายในกลุ่มย่อย และอภิปรายในที่ประชุม

รวมทั้งหมด ๘ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา ศิลปะการพูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	พูดนั้นสำคัญไฉน	๑. บอกความหมายและความสำคัญของการพูด	- ความหมายของการพูด - ความสำคัญของการพูด - จุดมุ่งหมายของการพูด - มารยาทในการพูด	๔	๒๐
๒	ไขความรู้พื้นฐานสู่ความเป็นเลิศเรื่องการพูด	๑. อธิบายการพูดขั้นพื้นฐาน ประเภทของการพูด และกลวิธีในการพูด	- การพูดขั้นพื้นฐาน - ประเภทของการพูด - กลวิธีในการพูด	๕	๑๐
๓	ฝึ กพูด สร ทนา ทรรษาสร้างเมตรี	๑. มีความรู้เรื่องการพูดระหว่างบุคคล ๒. สามารถพูดระหว่างบุคคล การแนะนำตนเอง การพูดทักทายปราศรัย การสนทนา การสัมภาษณ์ ๓. พูดในโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ๔. พูดเล่าเรื่อง ลำดับความคิด เหตุการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ การใช้ น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ให้สอดคล้องกับการพูดเล่าเรื่อง	- การพูดระหว่างบุคคล - การทักทายปราศรัย - การแนะนำตนเองในโอกาสต่าง ๆ - การสัมภาษณ์	๑๒	๒๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	พูดให้ถูกหลักการพัฒนางานมุ่งผลสัมฤทธิ์	๑. พูดแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง หรือสนับสนุนอย่างมีเหตุผลในการประชุมหรือแสดงทัศนะในโอกาสต่าง ๆ ๒. พูดอภิปรายในกลุ่มย่อย และอภิปรายในที่ประชุม	- หลักการพูดในที่ชุมชน - การเตรียมตัวสู่การพูดในที่ชุมชน - การพูดเล่าเรื่องประกอบอุปกรณ์ - จรรยาบรรณของนักพูด	๑๕	๒๐
			ปฐมนิเทศ	๑	
			ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๕๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาการอ่านเพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท๓๒๒๐๔
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง ตีความ แปลความเรื่องที่อ่าน การวิเคราะห์และวิจารณ์งานเขียน ประเภทบันเทิงคดีและสารคดี รวมถึงบทความ เรื่องสั้น และมีมารยาทในการอ่าน เขียนย่อความจากสื่อ ประเภทเรื่องสั้น สารคดี บทความวิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถืออย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการฟัง การดู การพูด วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

ฝึกกระบวนการอ่านตีความ แปลความ วิเคราะห์ ย่อความจากงานเขียนประเภทบันเทิงคดีและสารคดี แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างมีเหตุผล

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเห็นคุณค่าของสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เห็นคุณค่าของวรรณกรรมที่อ่าน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีมารยาทในการอ่าน การฟัง ดู พูด และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านจับใจความ ตีความได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. นักเรียนอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. นักเรียนอธิบายการใช้ภาษา คุณค่าวรรณศิลป์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. นักเรียนนำสิ่งที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

รวมทั้งหมด ๔ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาการอ่านเพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฐมนิเทศ	-	-	๒	-
๒	พัฒนาการอ่าน พร้อมพัฒนา หนังสือ	สาระที่๑ มาตรฐาน ท๑.๑ ม.๕/๒ ม.๕/๓ ม.๕/๔	การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความคิด ดังนั้น การศึกษาความหมาย ประเภทลักษณะการอ่าน วิธีการอ่านที่ ถูกต้องรวมทั้งประเภทของหนังสือ (วรรณกรรม) ส่วนประกอบที่สำคัญ จะเป็น พื้นฐานที่ดีสำหรับการอ่านที่ดีและผู้เรียน สามารถนำความรู้ที่พัฒนาการอ่านใน ชีวิตประจำวันได้	๔	๒๐
๓	พัฒนาสื่อการ คิด วิเคราะห์ วิจารณ์	สาระที่๑ มาตรฐาน ท๑.๑ ม.๕/๓ สาระที่๓ มาตรฐาน ท๓.๑ ม.๕/๓ สาระที่๕ มาตรฐาน ท๕.๑ ม.๕/๑	การอ่านในชีวิตประจำวันต้องรู้หลักการ วิเคราะห์ วิเคราะห์เรื่องที่อ่านในทุกๆด้าน อย่างมีเหตุผลสามารถสรุปแนวคิด แสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังที่ดูอย่างมี มารยาท มีขอบเขตจนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ วรรณกรรมตามหลักเกณฑ์การ วิจารณ์เบื้องต้น	๖	๒๐
๔	ใช้ทักษะชำนาญ การเชื่อมโยง	สาระที่๑ มาตรฐาน ท๑.๑ ม.๕/๑ ม.๕/๔ ม.๕/๕ ม.๕/๖ สาระที่๔ มาตรฐาน ท๔.๑ ม.๕/๗	การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ นำความรู้ ความคิด ไปแก้ปัญหา ได้แย่งอย่างมีเหตุผล รวมทั้งการวิเคราะห์และประเมินการใช้ ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๑๘	๓๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ให้จรรโลงพร้อม การนำไปใช้	สาระที่๒ มาตรฐาน ท๒.๑ ม.๕/๘ สาระที่๓ มาตรฐาน ท๓.๑ ม.๕/๒ ม.๕/๒ สาระที่๔ มาตรฐาน ท๔.๑ ม.๕/๕	เมื่อผู้เรียนมีความชำนาญในการอ่านคิด วิเคราะห์เชื่อมโยงตามหลักการ วิเคราะห์ พิจารณาเบื้องต้นแล้วผู้เรียนต้องเรียนรู้ถึง มารยาทในการพูด การเขียน การใช้ภาษา ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารในปัจจุบัน สามารถวิเคราะห์แนวคิดใหม่ๆ มีการใช้ ภาษาได้อย่างน่าเชื่อถือ มีเหตุผลในการ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ	๔	๒๐
๖	เพื่อให้ผู้เรียนมี นิสัยรักการอ่าน	สาระที่๓ มาตรฐาน ท๓.๑ ม.๕/๔ ม.๕/๖ สาระที่๕ มาตรฐาน ท๕.๑ ม.๕/๓ ม.๕/๔	การพัฒนาความคิดเชิง วิเคราะห์ การ เชื่อมโยง การชำนาญในการอ่าน ทำให้ ผู้เรียนมีวิจรรย์ญาณในการฟัง การดูอย่างมี เหตุผล มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรัก การอ่านเลือกอ่านวรรณกรรมที่ เกิด ประโยชน์ต่อตนเองทั้งยังสามารถแนะนำ “สาร”ที่ดีต่อผู้อื่นได้ด้วย	๔	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาคติชนวิทยา

รหัสวิชา ท๓๒๒๐๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความหมายความสำคัญ และการแบ่งประเภทของคติชน รูปแบบและบทบาทหน้าที่ของคติชน ประเภทต่าง ๆ รวมทั้งวรรณกรรมมุขปาฐะและวรรณกรรมลายลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่น ขนบนิยม ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สะท้อนภาพสังคม

ฝึกการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านคติชนวิทยาในพื้นที่แหล่งข้อมูล จำแนกหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงกรณีศึกษา

เพื่อศึกษาแนวคิดและวิธีการศึกษาภูมิปัญญาไทยเปรียบเทียบกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในดานคุณค่าของการสร้างสรรค์ พัฒนา และสืบทอดภูมิปัญญาต่อวิถีชีวิตไทย

ผลการเรียนรู้

- เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจประวัติความเป็นมาของคติชนวิทยา
- เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลคติชนวิทยาแต่ละประเภท
- เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลทางคติชนวิทยาในพื้นที่แหล่งข้อมูลได้
- เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบได้

รวมทั้งหมด ๔ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาคติชนวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคติชนวิทยา	- ความหมายและขอบเขตของคติชนวิทยา - ประวัติและความเป็นมาของคติชนวิทยา - ความสำคัญของคติชนวิทยา	ศึกษาความหมาย ขอบเขต ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของคติชนวิทยา	๓	๘
๒.	ข้อมูลคติชนประเภทเสริมสร้างความมั่นใจ	- ความเชื่อ (Folk Belief) - พิธีกรรม (Folk Ceremony) - ประเพณี (Folk Custo)	ศึกษาความเชื่อ พิธีกรรม และประเพณีเพื่อ	๓	๘
๓.	ข้อมูลประเภทมุขปาฐะวิชาการ	- ภาษาถิ่น (Dialects) - สำนวน สุภาษิตและคำพังเพย (Folk Idiom, Proverb and Proverbial Saying) - การตั้งชื่อ (Naming)	ศึกษาข้อมูลมุขปาฐะเกี่ยวกับภาษาถิ่น สำนวน สุภาษิต คำพังเพยและการตั้งชื่อ	๓	๘
๔.	ข้อมูลประเภทมุขปาฐะบันเทิงคดี	- นิทานพื้นบ้าน (Folk Tales) - ปริศนาคำทาย (Riddles) - เพลงพื้นบ้าน (Folk Songs)	ศึกษาข้อมูลแบบมุขปาฐะเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน ปริศนาคำทายและเพลงพื้นบ้าน	๓	๘
๕.	ข้อมูลประเภทผสมระหว่างมุขปาฐะและอมุขปาฐะ	- การละเล่นพื้นบ้าน (Folk Games) - การฟ้อนรำพื้นบ้าน (Folk Dances) - การละครพื้นบ้าน (Folk Dramas)	ศึกษาข้อมูลประเภทผสมระหว่างมุขปาฐะและอมุขปาฐะเกี่ยวกับการละเล่น การฟ้อนรำ และละครพื้นบ้าน	๓	๘

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖.	ข้อมูลประเภทอนุชาต	- สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน (Folk Architectures) - ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน (Folk Handicrafts) - อาหารพื้นบ้าน (Folk Food) - การแต่งกายพื้นบ้าน (Folk Costume)	ศึกษาข้อมูลประเภทอนุชาต ประเภทเกี่ยวกับสถาปัตยกรรม ศิลปหัตถกรรม อาหาร การแต่งกายพื้นบ้าน	๓	๘
๗.	ระเบียบวิธี การเก็บ รวบรวมข้อมูลทางคติชน วิทยา	- จุดมุ่งหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล - ลักษณะของข้อมูล - คุณสมบัติของผู้รวบรวมข้อมูล - การเตรียมการเพื่อรวบรวมข้อมูล - ขั้นตอนการดำเนินงานการเก็บ รวบรวมข้อมูล - ปัญหาที่อาจพบในการเก็บรวบรวม ข้อมูล - ศึกษาข้อมูลด้านคติชนวิทยาใน พื้นที่แหล่งข้อมูล - กรณีศึกษา	ฝึกการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ท้องถิ่นและบันทึกความรู้	๑๐	๒๔
๘.	การศึกษาวเคราะห์ข้อมูล	- การจัดกระทำข้อมูล - การจำแนกหมวดหมู่ - แนวการศึกษาวเคราะห์ข้อมูล - ลักษณะของการศึกษาวเคราะห์ข้อมูล - รูปแบบของการศึกษาวเคราะห์ข้อมูล - กรณีศึกษา	ฝึกการวิเคราะห์ข้อมูลและ จัดหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ	๖	๑๔
๙.	การนำเสนองาน	- การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	- ฝึกการนำเสนอข้อมูลทางคติชน วิทยาของท้องถิ่นตนเอง	๖	๑๔
			ปฐมนิเทศ	๑	
			ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาการเขียนเพื่อกิจธุระ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

รหัสวิชา ท ๓๒๒๐๖
ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อธิบาย ความหมายและความสำคัญ ประเภทของงานเขียนและองค์ประกอบในการเขียน ความหมายและบทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในชีวิตประจำวัน โดยเขียนหรือการพูดอธิบาย

ฝึกทักษะการเขียนเพื่อกิจเฉพาะ การเขียนประกาศ การเขียนจดหมาย การเขียนโฆษณา การเขียน ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเขียนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ มีมารยาทในการเขียนสื่อสารโดยใช้กระบวนการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้รู้หลักการเขียนนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีความประณีตในการใช้ภาษา เข้าใจการใช้ภาษา ที่สละสลวยทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้แจ่มแจ้ง สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตสำนึกอนุรักษ์ภาษาอันเป็น มรดกทางวัฒนธรรมของไทย

ผลการเรียนรู้

- เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง
- เขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน
- เขียนเพื่อการศึกษา เขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงาน เขียนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
- บอกแนวทางการเขียนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท
- เขียนสื่อสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท
- เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ โดยใช้ภาษาสุภาพสละสลวย

รวมทั้งหมด ๖ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาการเขียนเพื่อกิจธุระ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	การเขียนในชีวิตประจำวัน	ท๒.๑/ผลการเรียนรู้ข้อที่๑,๒	การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความรู้สึกเพื่อสื่อความ และเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ ฝึกฝน นอกจากนี้จากการเขียนยังเป็นการใช้ถ้อยคำภาษาสื่อความหมายของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อย่างเช่นที่ใช้ว่า ภาษาไทย ภาษากฎหมาย ภาษาราชการ เป็นต้น งานเขียนจึงหมายถึงตัวหนังสือที่สื่อความได้หรือเป็นสาระเรื่องราวเนื้อความที่เข้าใจกัน	๑๐	๒๐
๒.	การเขียนเพื่อกิจเฉพาะ	ท๒.๑/ผลการเรียนรู้ข้อที่ ๓	การเขียนเป็นกระบวนการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้ส่งสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้เป็นหลักฐานที่สามารถอ้างอิง ประกอบเหตุผลได้ การสื่อสารด้วยวิธีการเขียนจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการ เช่นเดียวกันกับทักษะทางภาษาประเภทอื่นๆ เช่นต้องรู้จักประเภทงานของงานเขียน เข้าใจจุดมุ่งหมาย รู้จักวิธีการเลือกเรื่อง	๘	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓.	การเขียนเพื่อการศึกษา	ท๒.๑/ผลการเรียนรู้ ข้อที่๔	การเขียนเป็นวิธีการสำคัญสำหรับการถ่ายทอดนำเสนอ เผยแพร่ข้อมูล ความรู้สู่สาธารณชน รวมทั้งยังใช้ในการบันทึก รวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่าทั้งในอดีตและปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการถ่ายทอดความคิดและความรู้ประสบผลสำเร็จ จึงจำเป็นต้องเข้าใจรูปแบบการเขียนเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ช่วยพัฒนาความรู้ ประกอบกับทักษะการเขียนของนักเรียนด้วย	๑๐	๒๐
๔.	การเขียนเพื่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ท๒.๑/ผลการเรียนรู้ ข้อที่๕,๖	การสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกันของสังคมย่อมมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มการสื่อสารจึงเป็นกลไกสำคัญทำให้มนุษย์ดำเนินกิจกรรมต่างๆในสังคมได้อย่างราบรื่นและสัมฤทธิ์ผล การสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญ หากมีการสื่อสารผิดพลาด ใช้ภาษาผิดระดับ ใช้ข้อความพาดพิงถึงผู้อื่นโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย	๑๐	๑๐
			ปฐมนิเทศ	๑	
			ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

ศึกษาวิเคราะห์ ความหมายและความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รู้จักการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ใช้ลีลาโวหารในการพัฒนางานเขียนของตน ศึกษาหลักการเขียนบันเทิงคดี สารัตถคดี เพื่อสร้างสรรค์งานเขียน ศึกษาวิเคราะห์การแต่งบทร้อยกรอง

ฝึกทักษะการเขียนบันเทิงคดี เขียนนิทาน เขียนเรื่องสั้น เขียนงานสารัตถคดี เขียนบันทึก เขียนบทความ เขียนสารคดี เขียนบทร้อยกรอง เขียนโฆษณา เขียนอวยพรและเขียนเพื่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม และกระบวนการปฏิบัติในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้รู้หลักการเขียนและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถนำทักษะที่ได้มาพัฒนางานเขียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม เห็นคุณค่า ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน รักการเขียนและมีจิตสำนึกอนุรักษ์ภาษาอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทย

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความหมาย ความสำคัญและประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
๒. เลือกใช้คำได้ตรงกับความหมาย ใช้ภาษาสละสลวย และถูกต้องตามหลักการเขียน
๓. อธิบายความหมายและประเภทของงานเขียนบันเทิงคดีและสารัตถคดีได้
๔. เขียนนิทานได้
๕. เขียนเรื่องสั้นได้
๖. เขียนสารคดีได้
๗. อธิบายหลักการเขียนและสามารถเขียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม
๘. ใช้ทักษะทางภาษาในการสร้างงานเขียนโน้มน้าวใจ จรรโลงใจ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
๙. เขียนคำอวยพรได้
๑๐. เขียนโฆษณาได้
๑๑. อธิบายความหมายและหลักการเขียนร้อยกรองได้
๑๒. แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพและกาพย์ยานีได้อย่างสร้างสรรค์
๑๓. รวบรวมข้อมูลและจัดบันทึกเหตุการณ์ต่างได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์
๑๔. มีมารยาทในการเขียน เขียนอย่างสร้างสรรค์ และอ้างอิงแหล่งที่มาได้

รวมทั้งหมด ๑๔ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ลีลาโวหาร	๑. บอกความหมาย ความสำคัญและประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ๒. เลือกใช้คำได้ตรงกับความหมาย ใช้ภาษา สละสลวย และถูกต้องตามหลักการเขียน	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาความรู้และงานเขียนของตนเอง มีวิจาร์ณญาณในการเลือกดู ฟังอย่างมีเหตุผล เขียนอธิบาย บรรยายและพรรณนา ใช้ภาษาได้สละสลวย ถูกต้อง มีมารยาทในการเขียน ใช้สำนวนภาษาเหมาะสม ประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๘	๑๐
๒	สุขสำราญบันเทิงคดี	๓. อธิบายความหมายและประเภทของงานเขียนบันเทิงคดีและสารคดีได้ ๔. เขียนนิทานได้ ๕. เขียนเรื่องสั้นได้ ๖. เขียนสารคดีได้	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาความรู้และงานเขียนของตนเองด้วยการเขียนเรื่องสั้น สารคดีและแต่งนิทานสำหรับเด็กเป็นรูปแบบที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัยใช้สำนวนภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย ให้ความรู้ความบันเทิง มีข้อคิดคติธรรมเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต	๑๔	๒๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๓	กลวิธีการเขียนร้อยกรอง	๗. อธิบายหลักการเขียน และสามารถเขียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม ๑๑. อธิบายความหมาย และหลักการเขียนร้อยกรองได้ ๑๒. แต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพและกาพย์ยานีได้อย่างสร้างสรรค์	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาความรู้และงานเขียนของตนเอง แต่งบทร้อยกรองประเภทฉันทน์ เข้าใจหลักการแต่งบทร้อยกรอง สามารถแต่งได้ไพเราะและได้ใจความ	๖	๒๐
๔	ตามครรถองเขียนอวยพรในโอกาสต่างๆ	๘. ใช้ทักษะทางภาษา ในการสร้างงานเขียน โนม่น่าใจ จรรโลงใจ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ๙. เขียนคำอวยพรได้ ๑๐. เขียนโฆษณาได้	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆมาพัฒนาความรู้และงานเขียนของตนเองบันทึกค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เขียนสรุปแนวคิด เรื่องที่ฟังหรือดูอย่างมีเหตุผล เขียนคำกล่าวในโอกาสต่างๆ เขียนโนมน่าใจ จรรโลงใจ โดยเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม มีมารยาทในการเขียน ใช้สำนวนภาษาเหมาะสม ประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	หน้า หน้า คะแนน
๕	เขียนสร้างสรรค์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๑๓. รวบรวมข้อมูลและจัดบันทึกเหตุการณ์ต่างได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ ๑๔. มีมารยาทในการเขียนเขียนอย่างสร้างสรรค์และอ้างอิงแหล่งที่มาได้	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆมาพัฒนาความรู้และงานเขียนของตนเอง เขียนและสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสมสร้างสรรค์	๖	๑๕
			ระหว่างเรียน	๓๘	๘๐
			สอบ	๒	๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

รายวิชาภาคตัดในวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม รหัสวิชา ท๓๓๒๐๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาสำนวนภาษา คำพังเพย สุภาษิตที่มีอยู่ในวรรณคดีและวรรณกรรมของไทย
ฝึกทักษะกระบวนการในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ คั่นคว้า รวบรวม ประเมินค่า ตามหลักการ
วิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมของไทย ในด้านวรรณศิลป์ และด้านสังคม เพื่อนำเอา สำนวน
คำพังเพย สุภาษิตที่ปรากฏ มาใช้ในการพูด การเขียน ถ่ายทอดด้วยภาษาที่แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมทาง
ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับภาษา มีความซาบซึ้งและเข้าใจในคุณค่าของสำนวน คำพังเพย สุภาษิต
เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต อนุรักษ์และสืบสานให้เป็นวัฒนธรรมทาง
ภาษาไทยต่อไป

ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาความหมาย ที่มา ลักษณะและประเภทของวรรณคดีและวรรณกรรมของไทย
๒. ศึกษาความหมาย ที่มาลักษณะความสำคัญ ของสำนวน คำพังเพยและสุภาษิตของไทย
๓. ศึกษาคั่นคว้าเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรมของไทย
๔. คั่นคว้า รวบรวม สำนวนคำพังเพย สุภาษิตจากวรรณคดีและวรรณกรรมของไทยที่ปรากฏแล้ว
และของท้องถิ่นตน
๕. วิเคราะห์เนื้อหา รูปแบบและคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคม วิเคราะห์และประเมินค่า สำนวน
คำพังเพย สุภาษิต จากวรรณคดีและวรรณกรรมของไทยที่กำหนดให้ (สวัสดีรักษา สุภาษิตสอน
หญิง เพลงยาวถวายโอวาท)
๖. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นจากการวิเคราะห์ วิเคราะห์ การฟัง การดูสำนวน คำพังเพย
สุภาษิตจากวรรณคดีและวรรณกรรมของไทย
๗. เข้าใจโลกทัศน์และวิถีชีวิตของคนไทยจากการศึกษาสำนวน คำพังเพย สุภาษิต จากวรรณคดีและ
วรรณกรรมของไทย
๘. พูดและเขียนโดยใช้สำนวน คำพังเพยและสุภาษิตได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาและ
สอดคล้องกับโอกาสและวัฒนธรรมไทย
๙. นำเสนอผลงานเกี่ยวกับสำนวน คำพังเพย และสุภาษิตในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน
๑๐. เสนอแนะวิธีการอนุรักษ์และสืบสานการใช้สำนวนภาษา คำพังเพยและสุภาษิต เป็นรูปธรรม
สามารถปฏิบัติได้

รวมทั้งหมด ๑๐ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาคีในวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๒๒๐๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฐมนิเทศ			๑	
๒	ความรู้พื้นฐาน วรรณคดีและ วรรณกรรม	สาระที่ ๒ มาตรฐานที่ ท ๒.๑ ม.๖/๖	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีและ วรรณกรรมเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องศึกษา ค้นคว้า เขียนเป็นรายงานเชิงวิชาการ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่าง ถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักสิ่งที่มี ความสำคัญมีคุณค่าก่อนที่จะเรียนรู้ใน สิ่งต่อไป	๒	๑๐
๓	ความรู้ นำสู่ สำนวนภาษิต คำพังเพย	สาระที่ ๔ มาตรฐานที่ ท ๔.๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๕	สำนวน ภาษิต คำพังเพย มีการสืบทอดกันมา ช้านาน การศึกษาค้นคว้ารวบรวม การ วิเคราะห์การใช้คำ กลุ่มคำ การสร้างสำนวน ภาษิต คำพังเพย ที่มาความหมาย ลักษณะ การใช้ โดยรวบรวมจากวรรณกรรมโบราณ จะ นำความรู้จากภูมิปัญญาที่มีค่ายิ่ง อันเป็น มรดกของไทยที่ดั่งามสุวิถีสืงชีวิตอันมีค่าใน ปัจจุบันของผู้เรียน	๕	๒๐
๔	พินิจหลักการ วิเคราะห์ วิจารณ์	สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๑ ม.๖/๒	หลักการวิเคราะห์ วิจัยวรรณคดีและ วรรณกรรมตามหลักการวิเคราะห์ วิจารณ์เบื้องต้น จะเป็นพื้นฐานความรู้ใน การสร้างเกณฑ์การวิเคราะห์และแนว ทางการอ่านที่มีประสิทธิภาพในการ ประเมินค่าวรรณกรรมต่อไป	๔	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ วิจารณ์ วรรณกรรม ที่กำหนด (สวัสดีรักษา, เพลง ยาวถวายโอวาท, สุภาชิตสอนหญิง)	สาระที่ ๓ มาตรฐานที่ ท ๓.๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ ม.๖/๔ สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ ม.๖/๔	การศึกษาวิถีชีวิตจากวรรณกรรม จะ พัฒนาการใช้ภาษา การคิดวิเคราะห์ การวิจารณ์ การพิจารณาคุณค่า ทางด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคม จาก อดีตสู่แนวปฏิบัติในปัจจุบัน เป็นการ เชื่อมโยงประวัติศาสตร์อันเป็น แนวคิดที่มีเหตุผล น่าเชื่อถือ สู่การใช้ วิจารณ์ญาณในการฟัง การดู เป็น แนวทางที่สามารถไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑๘	๓๐
๖	เสนออรรถรสเพื่อ สืบสาน	สาระที่ ๓ มาตรฐานที่ ท ๓.๑ ม.๖/๕ ม.๖/๖	การใช้สำนวนภาษิตคำพังเพย มี ความสำคัญในการดำเนิน ชีวิตประจำวันและเป็นตัวอย่างการ ใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้เรียน สามารถนำเสนอความมีคุณค่าตาม แนวความคิดใหม่ที่เกิดจากการศึกษา สำนวน ภาษิต คำพังเพย ต่อ สาธารณชนได้	๔	๑๐
๗	แสดงผลงานเป็นที่ ประจักษ์	สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๔	จากการเสนอแนวความคิดใหม่ในการสืบ สานอรรถรสทางสำนวน ภาษิต คำ พังเพย ผู้เรียนสามารถนำเสนอ วิธีการสังเคราะห์ ข้อคิดที่เป็น ประโยชน์ และนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้	๕	๒๐
ปฐมนิเทศ				๑	
คะแนนระหว่างภาค				๓๘	๘๐
คะแนนสอบปลายภาค				๒๐	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาวรรณคดีมรดก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๓๓๒๐๓
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาวรรณคดีสำคัญ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ๔ เรื่อง คือเรื่องรามเกียรติ์ ขุนช้าง ขุนแผน พระอภัยมณี และอิเหนา ในด้านเนื้อหาของเรื่อง คุณค่าแห่งสุนทรียภาพทางภาษา ศาสตร์ประเพณีวัฒนธรรม เกียรติภูมิปัญญาไทย คติธรรม สะท้อนภาพสังคมไทยในอดีต ศิลปกรรม และนาฏกรรม วิเคราะห์ วิจัย ตัวละครเพื่อหาแบบอย่างที่ดี เป็นตัวอย่างในชีวิต ค้นหาภาพลักษณ์ที่ดงามของคนไทยในอดีต เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมปัจจุบัน

ฝึกเขียนเรื่องย่อวรรณคดี ๔ เรื่อง คือรามเกียรติ์ ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี และอิเหนา สรุปความคิดเห็น จากเนื้อหาวรรณคดี ในด้านคุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่องแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวรรณคดีให้เหตุผลตามแนวความคิดที่ปรากฏแสดงละคร แสดงบทบาทสมมติ เพื่อคิดค้นทำรำประกอบเพลงจากวรรณคดี

เพื่อให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของวรรณคดีในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมนำแบบอย่างที่ดีจากวรรณคดีไปใช้ในชีวิตประจำวัน รับผิดชอบต่อหน้าที่มีความรับผิดชอบปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด

ผลการเรียนรู้

๑. บอกความหมายและแยกประเภทของวรรณคดีได้
๒. บอกกำเนิดหรือที่มาและคุณค่าของวรรณคดีได้
๓. บอกประวัติผู้แต่ง ลักษณะคำประพันธ์และจุดมุ่งหมายในการแต่งวรรณคดีได้
๔. เล่าเรื่องตลอดเรื่องโดยสังเขปจากวรรณคดีที่นำมาเรียนได้
๕. ถอดคำประพันธ์และสรุปใจความสำคัญของวรรณคดีตอนที่นำมาเรียนได้
๖. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ สำนวน โวหาร สุภาษิต คำพังเพยที่อยู่ในวรรณคดีได้
๗. บอกได้ว่าข้อความที่กำหนดให้มีลักษณะอย่างไรหรือหมายถึงใครได้
๘. ตอบคำถาม วิจัยเนื้อเรื่อง ตัวละคร สรุปข้อคิด คติธรรม คุณค่าที่ได้จากวรรณคดีและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้
๙. เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครสำคัญในวรรณคดีได้
๑๐. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามทางด้านวรรณศิลป์ อรรถรสจากวรรณคดีได้

รวมทั้งหมด ๑๐ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาวรรณคดีมรดก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	จำนวน ชั่วโมง	หน้า หน้า คะแนน
๑	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีมรดก	- บอกความหมายและแยกประเภทของวรรณคดีได้ - บอกกำเนิดหรือที่มาและคุณค่าของวรรณคดีได้ - บอกประวัติผู้แต่ง ลักษณะคำประพันธ์และจุดมุ่งหมายในการแต่งวรรณคดีได้	วรรณคดีมรดก เป็นคำที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นรายวิชาตามหลักสูตรภาษาไทย หมายถึง "วรรณคดีที่ได้รับการยกย่องกันมาหลายชั่วอายุคน ในด้านวรรณศิลป์กับในด้านที่แสดงค่านิยม และความเชื่อในสมัยของบรรพบุรุษ ส่งเสริมให้เปรียบเทียบชีวิตมนุษย์ ในสมัยของบรรพบุรุษกับชีวิตในปัจจุบัน"	๖	๒๐
๒	วรรณคดี เรื่อง รามเกียรติ์	- เล่าเรื่องตลอดเรื่องโดยสังเขปจากวรรณคดีที่นำมาเรียนได้ - ถอดคำ ประพันธ์ และสรุปใจความสำคัญ - บอกความหมายและใช้คำศัพท์สำนวน โวหาร สุภาษิต คำพังเพยที่อยู่ในวรรณคดีได้ - บอกได้ว่าข้อความที่กำหนดให้มีลักษณะอย่างไรหรือหมายถึงใครได้ - ตอบคำถามวิจารณ์เนื้อเรื่องตัวละคร สรุปข้อคิด คติธรรม คุณค่าที่ได้จากวรรณคดีและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ - เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครสำคัญในวรรณคดีได้ - พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามทางด้านวรรณศิลป์ อรรถรสจากวรรณคดีได้	รามเกียรติ์จึงถือเป็นวรรณคดีที่สำคัญของไทย มีความไพเราะของสำนวนกลอน มีคติสอนใจและให้แง่คิดต่าง ๆ สอดแทรกเอาไว้ตลอดทั้งเรื่อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บทละครเรื่องนี้ เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย	๑๒	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๓	วรรณคดี เรื่อง อิเหนา	- เล่าเรื่องตลอดเรื่องโดยสังเขป จากวรรณคดีที่นำมาเรียนได้ - ถอดคำ ประพันธ์ และสรุป ใจความสำคัญจากวรรณคดีตอนที่นำมาเรียนได้ - บอกความหมายและใช้คำศัพท์ สำนวน โวหาร สุภาษิต คำพังเพย ที่อยู่ในวรรณคดีได้ - บอกได้ว่าข้อความที่กำหนดให้มี ลักษณะอย่างไรหรือหมายถึงใคร ได้ - ตอบคำถาม วิจารณ์เนื้อเรื่อง ตัวละคร สรุปข้อคิด คติธรรม คุณค่าที่ได้จากวรรณคดีและนำมาใช้ ในชีวิตประจำวันได้ - เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรื่องและ พฤติกรรมของตัวละครสำคัญใน วรรณคดีได้ - พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความงามทางด้านวรรณศิลป์ อรรถรสจากวรรณคดีได้	อิเหนา พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย นับว่าเป็นเพชรน้ำงามเม็ดหนึ่งแห่งวงวรรณกรรมไทย เพราะมีคุณสมบัติเด่นคือเป็น วรรณกรรมที่มีความไพเราะระ งดงามด้วยถ้อยคำที่เลือกเฟ้น เจียรไนมาแล้ว เป็นอย่างดี และ ยังมีคุณค่าทางด้านศิลปะการ ประพันธ์ เพราะเป็นบทละครรำที่ สามารถนำไปใช้แสดงได้อย่าง เหมาะเจาะทุกบททุกตอน นับเป็นการสร้างสรรค์ศิลปะสอง แขนงควบคู่ไป คือ วรรณศิลป์ และนาฏศิลป์ จนได้รับยกย่อง จาก วรรณคดีสโมสร ให้เป็นยอด แห่งบทละครรำ	๑๒	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๔	วรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน	- เล่าเรื่องตลอดเรื่องโดยสังเขป จากวรรณคดีที่นำมาเรียนได้ - ถอดคำ ประพันธ์ และสรุป ใจความสำคัญจากวรรณคดีตอน ที่นำมาเรียนได้ - บอกความหมายและใช้คำศัพท์ สำนวน โวหาร สุภาพิต คำพังเพย ที่อยู่ในวรรณคดีได้ - บอกได้ว่าข้อความที่กำหนดให้มี ลักษณะอย่างไรหรือหมายถึงใคร ได้ - ตอบคำถาม วิจารณ์เนื้อเรื่อง ตัวละคร สรุปข้อคิด คติธรรม คุณ ค่าที่ได้จากวรรณคดีและนำมาใช้ ในชีวิตประจำวันได้ - เขียนวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับนักเรื่องและ พฤติกรรมของตัวละครสำคัญใน วรรณคดีได้ - พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความงามทางด้านวรรณศิลป์ อรรถรสจากวรรณคดีได้	ขุนช้างขุนแผน เป็นนิทาน มหากาพย์พื้นบ้านของไทย คำ เรื่องขุนช้างขุนแผนนี้สันนิษฐาน ว่าเคยเกิดขึ้นจริงในสมัยกรุงศรี อยุธยา แล้วมีผู้จดจำเล่าสืบทอกัน มา เนื่องจากเรื่องราวของขุนช้าง ขุนแผนมีปรากฏในหนังสือ คำให้การชาวกรุงเก่า แต่มีการ ดัดแปลงเพิ่มเติมจนมีลักษณะ คล้ายนิทานเพื่อให้เนื้อเรื่อง สนุกสนานชวนติดตามยิ่งขึ้น รายละเอียดในการดำเนินเรื่องยัง สะท้อนสภาพการดำเนินชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมของชาวสยามในครั้ง อดีตได้อย่างชัดเจนยิ่ง	๑๒	๑๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๕	วรรณคดี เรื่อง พระอภัยมณี	- เล่าเรื่องตลอดเรื่องโดยสังเขป จากวรรณคดีที่นำมาเรียนได้ - ถอดคำ ประพันธ์ และสรุป ใจความสำคัญจากวรรณคดีตอนที่นำมาเรียนได้ - บอกความหมายและใช้คำศัพท์ สำนวน โวหาร สุภาพศัพท์ คำพังเพย ที่อยู่ในวรรณคดีได้ - บอกได้ว่าข้อความที่กำหนดให้มี ลักษณะอย่างไรหรือหมายถึงใคร ได้ - ตอบคำถาม วิจารณ์เนื้อเรื่อง ตัวละคร สรุปข้อคิด คติธรรม คุณค่าที่ได้จากวรรณคดีและนำมาใช้ ในชีวิตประจำวันได้ - เขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรื่องและ พฤติกรรมของตัวละครสำคัญใน วรรณคดีได้ - พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความงามทางด้านวรรณศิลป์ อรรถรสจากวรรณคดีได้	พระอภัยมณี เป็นผลงานของ "สุนทรภู่" ซึ่งเป็นที่รู้จักและนิยมมากที่สุด ซึ่งเป็นสำนวนโวหารของ สุนทรภู่จริงๆ สุนทรภู่ได้แทรกความคิดเห็นของตนลงไปในเรื่องพระอภัย มณีด้วย มีความคิดใหม่ๆ หลายเรื่อง ที่ ล้ำยุค ล้ำสมัยของท่าน ให้ ความสำคัญและเทิดทูนวิชาความรู้ และศิลปะว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถ จะนำพาผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญไปสู่ ความสำเร็จในชีวิตได้ พระอภัยมณี เป็นเรื่องราวการผจญภัยต่างๆ ของ พระอภัยมณีและรุ่นลูก อย่างสุด สาครและสินสมุทร สร้างความ สนุกสนาน ตื่นเต้น ร่วมกับ จินตนาการอันล้ำลึก พร้อมบท กลอนที่มีความไพเราะยอดเยี่ยม ที่สุด	๑๒	๑๕
ปฐมนิเทศ				๑	
คะแนนระหว่างภาค				๓๘	๘๐
คะแนนสอบปลายภาค				๑	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาภาษาไทยเพื่อกิจกรรมการแสดง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๓๓๒๐๕
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาความรู้ความเข้าใจในการฟัง การดู การพูด การเขียน และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ

ฝึกทักษะการอ่านถูกต้อง ตามหลักการอ่าน และการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อการแสดง
เพื่อใช้ภาษาในการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยสอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม
นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาความหมาย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน
๒. ศึกษาความหมาย การเล่าเรื่อง
๓. ศึกษาค้นคว้าการทำหน้าที่โฆษกและพิธีกร
๔. ค้นคว้า รวบรวมการใช้ภาษาไทยเพื่อกิจกรรมการแสดง
๕. วิเคราะห์เนื้อหา รูปแบบการบรรยายประกอบการแสดง
๖. พูดและเขียนเกี่ยวกับบทบาทสมมุติได้
๗. พูดและเขียนโดยใช้สำนวน คำพังเพยและสุภาษิตได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาและสอดคล้องกับโอกาสและวัฒนธรรมไทย
๘. นำเสนอผลงานการแสดง
๙. เสนอแนะวิธีการมีมารยาทในการเข้าชมการแสดง

รวมทั้งหมด ๙ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาเพื่อกิจกรรมการแสดง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฐมนิเทศ			๑	
๒	อ่านตีความ	สาระที่ ๒ มาตรฐานที่ ท ๒.๑ ม.๖/๖	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน ตีความในรูปแบบต่างๆที่มีความ หลากหลายโดยใช้ ข้อมูล สารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักสิ่งที่มี ความสำคัญมีคุณค่าก่อนที่จะ เรียนรู้ในสิ่งต่อไป	๔	๑๐
๓	พูดเล่าเรื่อง	สาระที่ ๔ มาตรฐานที่ ท ๔.๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๕	การวิเคราะห์การใช้คำ กลุ่มคำ การสร้างสำนวน ภาษิต คำพังเพย ที่มา ความหมาย ลักษณะการใช้ ทักษะการพูดเล่าเรื่อง ซึ่งจะเป็น การนำความรู้จากภูมิปัญญาที่มีค่า ยิ่ง อันเป็นมรดกของไทยที่ดั่งามสู่ วิถีชีวิตอันมีค่าในปัจจุบันของ ผู้เรียน	๕	๒๐
๔	สร้างสรรค์ งานละคร	สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๑ ม.๖/๒	หลักการวิเคราะห์ วิจัยงาน ละครที่มีการสร้างสรรค์ ตาม หลักการวิเคราะห์วิจารณ์เบื้องต้น จะเป็นพื้นฐานความรู้ในการสร้าง เกณฑ์การวิเคราะห์ และแนว ทางการอ่านที่มีประสิทธิภาพใน การประเมินค่าวรรณกรรมต่อไป	๑๕	๒๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	การแสดง สร้างสรรค์	สาระที่ ๓ มาตรฐานที่ ท ๓.๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ ม.๖/๔ สาระที่ ๕ มาตรฐานที่ ท ๕.๑ ม.๖/๑ ม.๖/๒ ม.๖/๓ ม.๖/๔	การศึกษาวิถีชีวิตจากวรรณกรรม จะพัฒนาการใช้ภาษา การคิด วิเคราะห์ เสริมแนวคิดที่มีเหตุผล น่าเชื่อถือ สู่การแสดงผลงาน เพื่อ เป็นแนวทางที่สามารถไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	๑๕	๓๐
			ปฐมนิเทศ	๑	
			คะแนนระหว่างภาค		๘๐
			คะแนนสอบปลายภาค		๒๐
			รวม	๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาอ่านคิดวิเคราะห์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ท ๓๓๒๐๖
ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านจับใจความ ตีความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง แสดงความคิดเห็นใหม่ ประเมินค่าจากสิ่งที่อ่านประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ ประสบการณ์ แนวคิด ทฤษฎีเพื่อใช้ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

ฝึกเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลสาระสำคัญชัดเจน เชื่อมโยงความคิดจากการอ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ รายงานและสังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

เพื่อมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน พัฒนาความรู้ทางอาชีพ มีมารยาทในการอ่าน มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เห็นคุณค่าและประโยชน์จากการอ่าน ใฝ่เรียนรู้ และอนุรักษ์ความเป็นไทย

ผลการเรียนรู้

๑. จับใจความ ตีความ แปลความ ขยายความ และสรุปความ จากเรื่องที่อ่าน
๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล
๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต
๔. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เชื่อมโยงความคิดและเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล
๕. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด
๖. อ่านเรื่องต่าง ๆ เชื่อมโยงความคิด แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน
๗. สังเคราะห์ความรู้ จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนา พัฒนาการเรียน พัฒนาความรู้ทางอาชีพ
๘. มีมารยาทในการอ่าน
๙. เห็นคุณค่าและประโยชน์จากการอ่าน

รวมทั้งหมด ๙ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาอ่านคิดวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนักคะแนน
๑	จับใจความ ชวนคิด วินิจสาร	๑. จับใจความ ตีความ แปลความ ขยายความ สรุปความจากเรื่องที่อ่าน ๒.วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่อง ที่อ่านในทุกๆด้านอย่างมี เหตุผล	การอ่านจับใจความตีความ แปล ความ ขยายความจากบทอ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถช่วยในการพัฒนาการ อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล	๑๕	๓๐
๒	คาดคะเน เหตุการณ์ ประเมินค่า	๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำ ความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต	การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำ ความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	๒	๑๐
๓	มีเหตุผล เติมความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์	๔. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เสนอ แนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ๕. มีมารยาทในการอ่าน	การวิเคราะห์ วิวิจารณ์ สามารถ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านสามารถเสนอ แนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผลและ การมีมารยาทในการอ่าน	๘	๒๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
๔	สัมพันธ์สาร เชื่อมความ	๖. ตอบคำถามจากการอ่าน งานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด ๗. อ่านเรื่องต่าง ๆ เชื่อมโยง ความคิดแล้วเขียนกรอบ แนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและรายงาน	การศึกษาข้อความจากงานเขียน ประเภทต่าง ๆ สามารถตอบ คำถามเชื่อมโยงความคิด เขียนแผนผังความคิด ย่อความและรายงาน	๑๐	๒๐
๕	การอ่านควร ค่าพัฒนาตน	๘. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน พัฒนาความรู้ทางอาชีพ	การสังเคราะห์ความรู้จากการ อ่านสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการพัฒนาตน	๕	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาวรรณกรรมเยาวชน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ๗๓๓๒๐๗
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ลักษณะ ประเภทของวรรณกรรมสำหรับเด็ก อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อให้เกิดข้อสังเกต เกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้แนวทางในการสร้างวรรณกรรมสำหรับเด็ก ฝึกเขียนโครงเรื่อง เขียนเรื่อง ฝึกทำภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ให้สามารถทำหนังสือภาพสำหรับเด็กโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และใช้ถ้อยคำสำนวนที่เหมาะสม นำเสนอผลงานด้วยวิธีต่าง ๆ

ฝึกเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กด้วยร้อยแก้ว หรือร้อยกรองโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ หรือกำหนดสถานการณ์ขึ้น ใช้ถ้อยคำสำนวนสละสลวย ให้เนื้อหาสาระน่าอ่าน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินจะ ช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างวรรณกรรมสำหรับเด็ก ประเภท และรูปแบบของวรรณกรรมสำหรับเด็ก หลักการ ขั้นตอนและเทคนิคการสร้างวรรณกรรมสำหรับเด็ก ฝึกฝนให้วิเคราะห์ และประเมินค่า เพื่อนำไปสู่การฝึกทำวรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีคุณภาพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. อธิบายลักษณะของวรรณกรรมสำหรับเด็กได้
๒. บอกประเภทของวรรณกรรมสำหรับเด็ก
๓. สรุปสาระจากวรรณกรรมสำหรับเด็กที่อ่านได้
๔. เขียนโครงเรื่อง เนื้อเรื่องวรรณกรรมสำหรับเด็กได้
๕. ทำภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้
๖. ทำหนังสือวรรณกรรมสำหรับเด็กได้
๗. นำเสนอผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้

รวมทั้งหมด ๗ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาวรรณกรรมเยาวชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๗

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เรียนรู้ วรรณกรรม	๑. อธิบายลักษณะของ วรรณกรรมสำหรับเด็กได้ ๒. บอกประเภทของ วรรณกรรมสำหรับเด็ก ๓. สรุปสาระจาก วรรณกรรมสำหรับเด็กที่ อ่านได้	สามารถบอกประเภทวรรณกรรมสำหรับเด็กได้ และเมื่ออ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กแล้วสามารถจัดประเภท และลักษณะของวรรณกรรมสำหรับเด็กได้	๕	๑๒
๒	ฝึกทำโครงเรื่อง	๔. เขียนโครงเรื่อง เนื้อ เรื่องวรรณกรรมสำหรับเด็กได้	การสร้างวรรณกรรมสำหรับเด็กต้องสร้างเป็นลำดับขั้นตอน เป็นการปฏิบัติที่มีแบบแผน ทั้งยังเป็นการสร้างวินัยให้กับตนเอง และต้องศึกษาข้อมูลจากงานเอกสารแหล่งต่าง ๆ เพื่อจะได้นำความรู้ และประสบการณ์ มาเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาวรรณกรรมให้ได้วรรณกรรมที่มีคุณภาพและน่าสนใจ	๑๐	๒๕
๓	ปราดเปรื่อง วาดภาพ	๕. ทำภาพประกอบให้ สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้ ๖. ทำหนังสือวรรณกรรม สำหรับเด็กได้	การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ที่ผู้เขียนจะต้องสอดแทรกทั้งความรู้ ความคิด ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมไว้ในวรรณกรรมสำหรับเด็ก ทั้งเป็นการส่งเสริมสติปัญญาและความสนุกเพลิดเพลินเพื่อให้เด็กสามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ผู้จัดทำวรรณกรรมควรคำนึงถึงความมุ่งหมายในการอ่านของเด็ก เพื่อจะได้จัดทำวรรณกรรมได้ตามความมุ่งหมาย	๒๐	๕๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	ซาบซึ้ง วรรณกรรม นำเสนอ	๗. นำเสนอผลงานใน รูปแบบต่าง ๆ ได้	สามารถนำเสนอผลงานในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งบอกประสบการณ์ที่ได้รับจากการ ทำวรรณกรรมสำหรับเด็ก	๕	๑๓
			ปฐมนิเทศ	๑	
			ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
			ปลายภาค	๑	๒๐
				รวม	๔๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาภาษาไทยพาเพลิน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๓๓๒๐๘
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ประเภท ลักษณะของเกมที่เกี่ยวข้องกับภาษาวัฒนธรรม การสร้างเกมที่เป็นประโยชน์
ในการเรียนรู้ วิเคราะห์ ความหมาย ประเภท โวหารภาพพจน์ ความหมาย ลักษณะ ประเภทของเพลงไทย
ลูกทุ่ง เพลงพื้นบ้าน การวิเคราะห์สุนทรียภาพในเพลง

ฝึกการอ่านวิเคราะห์ ภาษาที่ใช้ในการเขียนคำขวัญ ความหมาย ลักษณะของคำขวัญวิเคราะห์การใช้
ภาษาโฆษณาประชาสัมพันธ์ ภาษาในหนังสือพิมพ์ ภาษาในการหาเสียง การอ่านวิเคราะห์ร้อยกรอง กาพย์
โคลง กลอน การอ่านรูปแบบคำประพันธ์ ประเภทบทละคร กลอนกลบท ศึกษาความหมายของกลบท รูปแบบ
ของกลบท การเขียนกลอนกลบท การเขียนวรรณรูปแบบและการเขียนสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ศึกษา
การใช้ภาษาในการสื่อสารอินเทอร์เน็ต ภาษาพูด ศัพท์สแลง สำนวนที่ใช้ในอินเทอร์เน็ตประโยชน์และโทษและ
ข้อสังเกตของการใช้ภาษาในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ศึกษาระเบียบวิธีคิดการพัฒนา

ด้วยภาษา ความสัมพันธ์ของภาษากับความคิด

เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทย ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์
ทั้งหลักไวยากรณ์ การฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งการวิเคราะห์องค์ความรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยบางประการ
ตลอดจนจัดหมู่ แยกแยะความรู้วิชาการใช้ภาษาไทย การใช้เกมที่มีลักษณะน่าสนใจ สอดคล้องกับยุคสมัยของ
ผู้เรียน

ผลการเรียนรู้

- ใช้สำนวนไทยสื่อสารได้ตรงความหมายและนำไปใช้ในการเขียน
- อธิบายความหมาย ประเภท ประวัติความเป็นมาของเกม
- นำรูปแบบเกมพหุมาใช้ในการพัฒนาความรู้และสร้างความบันเทิงในรูปแบบการแข่งขัน
- อธิบายความหมาย ประเภทโวหารภาพพจน์ และนำไปใช้โดยหาโวหารภาพพจน์จากเพลงสดริงได้
- วิเคราะห์ภาษา สภาพสังคม ค่านิยมและสุนทรียภาพในเพลงไทยลูกทุ่งรวมทั้งบอกโวหารที่มีเพลง
- อธิบายร้อยกรอง ๓ ประเภท กาพย์ยานี ๑๑ โคลงสี่สุภาพและกลอนแปด ในรูปแบบต่าง ๆ
ตลอดจนวิเคราะห์วิจารณ์สามารถนำไปแต่งพหุได้
- เลือกฟัง ดูภาพยนตร์ และวิเคราะห์วิจารณ์ตามรูปแบบ
- วิเคราะห์การใช้ภาษาในการสื่อสารสนเทศที่เป็นภาษาแบบแผน ภาษาศัพท์สแลง คำศัพท์บัญญัติ

รวมทั้งหมด ๘ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพาเพลิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รหัสวิชา ท๓๓๒๐๘

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	
๑.	สำนวนไทย	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖ / ๓ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖ / ๕	ความหมาย ประเภทของสำนวนไทย - ที่มาของสำนวนไทย - ความแตกต่างของสำนวน คำพังเพย สุภาษิต - พุทธสุภาษิต - การนำสำนวนไปใช้ในการสื่อสาร	๘	๒๐	
๒.	แข่งเกมโชว์	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖ / ๕ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖ / ๗	-ความหมาย ประเภทของเกม -ลักษณะของเกมที่เกี่ยวข้องกับภาษา วัฒนธรรม -เกมพะหมี่ ประวัติความเป็นมา -รูปแบบการแข่งขันพะหมี่	๑๐	๒๐	
๓.	โวหารกวี	ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖ / ๓ ม. ๔ - ๖ / ๕	-ความหมาย ประเภทโวหาร ภาพพจน์ -ความหมายลักษณะประเภทของ เพลงไทยสากล -เพลงพื้นบ้าน -วิเคราะห์สุนทรียภาพในเพลง	๑๐	๒๐	
๔.	สนุกคิด สร้างสรรค์ กับภาษา	ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖ / ๒	-ความหมาย ลักษณะของการคิด ระเบียบวิธีคิด -การพัฒนาความคิดด้วยภาษา -ความสัมพันธ์ของภาษากับความคิด -การใช้เกมในการพัฒนาทักษะการ คิด	๑๐	๒๐	
				ปฐมนิเทศ	๑	
				ระหว่างภาค	๓๘	๘๐
				ปลายภาค	๑	๒๐
				รวม	๕๐	๑๐๐

ศึกษาทักษะในการแก้ปัญหาภาษาไทย โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รู้จักวางแผนในการทำงาน การศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ ออกแบบการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลข้อค้นพบ และสามารถนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

ฝึกทักษะในการแก้ปัญหาภาษาไทย โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รู้จักการวางแผนการทำงานตามลำดับขั้นตอน จัดทำโครงการตามความสนใจฝึกการคิดวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ และกระตือรือร้น ปฏิบัติตามกรอบงานที่ได้วางแผนและตารางเวลาที่กำหนดเห็นคุณค่าและความสำคัญ ในการใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์ค้นหาคำตอบ

ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาความหมายของโครงการภาษาไทย
๒. ศึกษาหลักการสำคัญของโครงการภาษาไทย
๓. บอกจุดมุ่งหมายของการทำโครงการภาษาไทย
๔. ลำดับขั้นตอนในการทำโครงการภาษาไทย
๕. เขียนเค้าโครงของโครงการภาษาไทย
๖. การนำเสนอโครงการภาษาไทย

รวมทั้งหมด ๖ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ รหัสวิชา ท๓๐๒๐๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ โครงการ	ท ๑.๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๔	ความหมายของโครงการ จุดมุ่งหมาย ลักษณะการทำ โครงการ คุณค่าและ กระบวนการ	๕	๑๐
๒	ประเภทของโครงการ	ท ๒.๑ ม.๔/๑	มีความรู้ ความเข้าใจจำแนก ประเภทของโครงการ	๕	๑๐
๓	หัวข้อโครงการ	ท ๑.๑ ม.๔/๕ ม.๔/๖ ม.๔/๗ ม.๔/๘ ท ๒.๑ ม.๔/๑	กำหนดหัวข้อและประเด็น ปัญหาที่สนใจ	๕	๑๐
๔	การค้นคว้าเอกสาร และแหล่งข้อมูลการ เขียนข้อมูลและ บรรณานุกรม	ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๖ ม.๔/๗ ม.๔/๘	ค้นคว้าเอกสารและแหล่งข้อมูล ต่างๆ เขียนอ้างอิงและ บรรณานุกรมให้ถูกต้อง	๕	๑๐
๕	การนำเสนอข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล	ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๕ ม.๔/๖ ม.๔/๗ ม.๔/๘	สามารถนำเสนอข้อมูลใน รูปกราฟ แผนภูมิตาราง ข้อความและวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์	๔	๕
๖	การวางแผนและการ ดำเนินการ	ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๖ ม.๔/๘	มีความเข้าใจในการวางแผน และการดำเนินงานโครงการ	๔	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	นำเสนอหัวข้อที่สนใจ	ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๖ ม.๔/๘	นำเสนอหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจพร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญและเขียนอ้างอิงจากหัวข้อที่เลือกมา	๕	๑๐
๘	จัดทำรายงาน/ แผนโครงการ	ท ๒.๑ ม.๔/๑ ม.๔/๒ ม.๔/๓ ม.๔/๔ ม.๔/๕ ม.๔/๖ ม.๔/๗ ม.๔/๘	รูปเล่มรายงาน/แผนผังโครงการ	๕	๒๐
ปฐมนิเทศ				๑	
คะแนนระหว่างภาค				๓๘	๘๐
คะแนนสอบปลายภาค				๒๐	๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐